76STE JAARGANG No. 10012 — VRIJDAG 9 JANUARI 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao — Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 — Telefoon: Redactie: 23858 — Advertentie: 23550 — Abonnementen en Bezorging: 24199

Het plan tot uitvoering van $ 10 miljoen aan projekten

Surinaamse Regering beschuldigd van ANTI-Nederlandse tendenties

Nieuw Suriname: „De Nederlandse ondernemers hebben de boot gemist"

(Van onze korrespondent)

Paramaribo. — Het voornemen van de Surinaamse regering om met behulp van de „Amerikaanse investmentbrokers" Dancy—Duval voor ongeveer 10 miljoen dollar aan werken in Suriname te laten uitvoeren door Amerikaanse ondernemers, heeft in Nederlandse kringen zo ongeveer het effekt gehad van de beweerde knuppel in het hoenderhok. De buitenparlementaire oppositie heeft het ook prompt aangegrepen om de regering te beschuldigen van anti-Nederlandse tendenties.

Van regeringszijde is deze stap als volgt gemotiveerd:

De regering is bezig geweest met een inventarisatie van het Tienjaren Plan, en is tot de bevinding gekomen, dat het tempo der uitvoering versneld moet worden. Voorts is men tot de slotsom gekomen, dat de direkt produktieve werken zijn achterbleven bij de indirekt produktieve werken, waardoor de inkomsten minder vlotten.

Daarbij komt, dat vermeden moet worden, dat de top van het TJP zal samenvallen met de top van het Brokopondo-projekt. Indien het huidig tempo wordt gehandhaafd, is het gevaar zeer groot, dat dit zal gebeuren. **Men zal dan voor een tekort aan arbeidskrachten komen te staan, hetgeen de oorzaak zal kunnen zijn, dat beide plannen in het honderd lopen. Het is dus zaak om onmiddellijk met grote vaart aan het werk te gaan. Dancy-Duval nu biedt de gelegenheid.**

Surinaamse aannemerskringen en Nederlandse belangen zijn er door opgeschrikt en een delegatie heeft met de premier van gedachten gewisseld. Het heet echter de bedoeling te zijn, dat zoveel mogelijk plaatselijke bedrijven zullen worden ingeschakeld.

De Nederlandse belangen werden vooral opgeschrikt door een artikel in het blad „Nieuw Suriname", waarvan de hoofdredakteur is de politicus-arbeidersleider J. Pengel. **In het artikel werd gesteld, dat de Nederlandse ondernemers de boot gemist hebben en het Nederlands kapitaal zich te veel afzijdig heeft gehouden. Suriname zou zich nu meer moeten richten op Amerika.**

In een serie artikelen werd vervolgens onder de loupe genomen wat de Nederlandse ondernemers in Suriname gepresteerd hebben. Het blad is van mening, dat noch het Welvaarts Fonds, noch het TJP in staat zullen zijn welvaart te brengen voor Suriname, gezien hun opzet. De samenstellers van het TJP hebben er trouwens meermalen op gewezen, dat het gezien moet worden als een streefplan, dat slechts een basis dient te leggen. Volgens „Nieuw Suriname" telt zelfs een kolonie als Nieuw Guinea veel meer mee als het om Nederlandse kapitaalsinvesteringen gaat. De slotkonklusie van „Nieuw Suriname" is, dat Nederland inzake de Nederlands—Surinaamse economische en financiële samenwerking nog geenszins die belangstelling heeft dat het op grote schaal en in snel tempo in Suriname zal investeren, en dat om misschien overigens begrijpelijk, redenen. Intussen heeft Suriname echter geen tijd. Het jongste staaltje, aldus het blad, is de kwestie van splijtbare materialen, waarvan goede en hoopvolle vondsten in Suriname zouden zijn gedaan. **Ook hier wordt de zaak zijdens Nederland op de lange baan gehouden, nadat er besprekingen waren gevoerd, en schijnt Nederland zijn blikken meer gericht te hebben op Nieuw Guinea. Tot slot zegt het blad: Nederland beidt uw tijd, maar grijpt ook de tijd.**

Ook in de Staten heeft de heer Pengel erop aangedrongen, dat Suriname zich meer moest gaan richten dan tot dusver het geval is geweest, op de USA, en meer gebruik moest maken van de mogelijkheden, die in Amerika te vinden zijn. Hij voegde eraan toe hiermede niet te bedoelen, dat Nederland de rug moest worden toegekeerd, doch slechts te verlangen, dat Suriname die kansen zou aangrijpen en benutten, die het kon krijgen.

De strijd in Algerije

Algiers. — In een gevecht van drie dagen in de bergen van Kabylie hebben Franse strijdkrachten 248 Algerijnse opstandelingen gedood. Het gevecht wordt als een der belangrijkste sedert het uitbreken van de opstand beschouwd. Er zijn elf bataljons, zware artillerie en vliegtuigen bij getrokken.

Hammarskjoeld tevreden over zijn bezoek aan Israel

Jeruzalem. — Alle doelen van mijn bezoek aan Israël zijn bereikt, aldus heeft Dag Hammarskjoeld, de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, verklaard na de besprekingen die hij met premier Ben Goerion in het dorp Sdeboker heeft gevoerd. In een officieel communiqué wordt gezegd dat die besprekingen gingen over de huidige gebeurtenissen in het Midden-Oosten en de internationale toestand in het algemeen.

Rotte eieren en sneeuwballen vlogen in het rond

Betoging in DETROIT tegen het bezoek van MIKOJAN

EISENHOWER verzoekt het volk beleefdheid te betrachten

Detroit. — Rotte eieren en sneeuwballen vlogen gisteravond in de richting van Anastas Mikoyan en zijn gevolg, terwijl zij zich in Detroit naar een groots feestmaal begaven, waarvan de Russische minister eregast was. Mikoyan, die scherp door rechercheurs in burger werd bewaakt, werd niet geraakt.

De betogers, een honderdtal, waarvan velen van Hongaarse afkomst, wachtten Mikoyan voor zijn aankomst bij de club op. Zij trachtten de aanwezige politieafzetting te doorbreken. Toen zij hierin niet slaagden, namen zij er genoegen mee anticommunistische leuzen te schreeuwen en sneeuwballen en rotte eieren te gooien. De betoging ging geruime tijd door nadat Mikoyan in het gebouw was verdwenen.

President Eisenhower heeft het Amerikaanse volk verzocht Anastas Mikoyan tijdens zijn bezoek aan de Verenigde Staten met beleefdheid te behandelen. Een woordvoerder van het Witte Huis verheelde niet, dat Eisenhower ontstemd was door de betogingen, die hebben plaats gevonden tegen de aanwezigheid van de plaatsvervangende Russische eerste minister in de Verenigde Staten.

De woordvoerder James Hagerty las aan de pers de volgende verklaring voor namens president Eisenhower:

„De president vertrouwt, dat Mikoyan wordt bejegend met de beleefdheid, die de Amerikanen traditiegetrouw tegenover hun buitenlandse bezoekers aan de dag leggen. De president verlangt, dat Mikoyan het ware Amerika ziet, zodat, wanneer hij naar huis terugkeert, hij een juiste herinnering meeneemt aan onze goede manieren en tezelfdertijd van onze kracht, ons vertrouwen en onze wil naar vrijheid en vrede".

New Dehli. — Premier Nkroemah van Ghana heeft het bezoek dat hij aan Ceylon zou brengen, na zijn verblijf in India, afgezegd. Hij zal wel in Cairo aangaan op de terugreis naar huis.

De wereldberoemde chirurg prof. Wladimir Demichow van het Eerste Medische Instituut te Moskou, bracht een bezoek aan de Oost-zône van Duitsland. De geleerde, die vooral bekend geworden is door enkele gedurfde transplantaties, gaf in de medische research-afdeling van de Karl Marx Universiteit van Leipzig een demonstratie van het overbrengen van het hart van een levende hond in het lichaam van een andere hond.

FIDEL CASTRO

FIDEL CASTRO trekt in triomftocht Havana binnen

Ver. Staten bereid nieuwe CUBAANRE REGERING te helpen

Havana. — De Cubaanse vrijheidsstrijder, Fidel Castro. heeft gisteren zijn zegevierende intocht in de hoofdstad Havana gehouden.

Nadat hij president Urrutia in het presidentiele paleis had begroet, heeft hij in het legerkamp „Colombia" in een rede tot een menigte van circa 200.000 mensen de Cubanen aangespoord de nationale eenheid te bewaren. Onderlinge strijd is uit den boze; het volk zal bij de verkiezingen wel uitmaken aan wie het de voorkeur geeft. **De colonne waarmede Castro de stad binnen reed was tien kilometer lang.** Honderden juichende Cubanen sloten zich met hun auto's bij de troepen aan.

Fidel Castro's triomftocht werd door de grote menigte vertraagd. Alle winkels en kantoren waren gesloten om een ieder de gelegenheid te geven hem in te halen.

Eerder had Castro een rede gehouden waarin hij zeide, dat Cuba de diplomatieke betrekkingen met Rusland en de Vazalstaten van Rusland niet zal herstellen en verklaarde dat de diplomatieke betrekkingen met de dictatoriaal geregeerde landen in Latijns Amerika verbroken moeten worden.

V. S. bereid te helpen.

De Verenigde Staten zijn bereid de nieuwe Cubaanse regering te helpen de door de burgeroorlog geleden schade te herstellen, in het bijzonder wat betreft het vervoerswezen.

Een woordvoerder van het State Department deelde mede, dat elk verzoek van de nieuwe regering te Havana aan Washington het onderwerp van ernstige studie zal zijn. Tot dusver, zo voegde hij eraan toe, heeft de Cubaanse regering generlei verzoek om hulp aan de regering der Verenigde Staten gericht.

De Amerikaanse ambassadeur te Havana, Earl Smith, die dinsdag voor overleg naar Washington kwam en inmiddels naar zijn standplaats is teruggekeerd, heeft het State Department aanbevolen technische hulp aan de Cubaanse regering te verlenen. De aanbevelingen van Smith worden momenteel bestudeerd.

Uit de uitlatingen van de woordvoerder viel op te maken, dat het door Washington opgelegde verbod op wapenleveringen aan Cuba voorlopig althans van kracht blijft.

In Amerikaanse officiële kringen neemt men de grootste terughoudenheid in acht ten aanzien van de huidige situatie op het eiland.

Toen hem gevraagd werd over de berichten, volgens welke zich een golf van arrestaties en veroordelingen over het eiland gestort zou hebben, antwoordde de woordvoerder, dat de Amerikaanse regering terzake niet over andere gegevens beschikt dan die in de pers waren verschenen.

Hij zei ook niets te weten over een bepaald voornemen, dat door sommige persorganen aan de nieuwe Cubaanse regering werd toegeschreven om de terugroeping van de Amerikaanse ambassadeur, Smith, te verzoeken, die volgens de desbetreffende persberichten door de nieuwe gezagsdragers ervan verweten wordt te nauwe banden te hebben onderhouden met de vroegere regering van Batista.

ERROL FLYNN over de wreedheden van Batista's volgelingen

New York. — De filmacteur Errol Flynn is vandaag uit Cuba te New York aangekomen. Hij is zes weken de gast van de opstandelingenleider Fidel Castro geweest en heeft honderden foto's gemaakt.

Gevraagd naar de wreedheden die door de volgelingen van de verjaagde president Batista zouden zijn begaan, zei Flynn dat hij jongetjes heeft gezien wie men een voet of een hand had afgehakt.

Hitler, Himmler en de Gestapo waren daarbij vergeleken maar padvinders, aldus Flynn.

Door breuk in stuwdam

Dorpje in Spanje door het water verzwolgen

Madrid. — Het dorpje Rivadelago, dat een veertigtal huizen omvat in de omgeving van Paebla de Sabria is door een breuk, die tussen vijf en zes uur in de ochtend ontstond in een stuwdam bij Galende (provincie Zamora) verzwolgen. Het water sleurde haven en goed mee. Het Spaanse persbureau Cifra meldt dat militairen en hulpkolonnes uit Zamora en Orense naar Rivadelago zijn gezonden.

Vrijwel alle inwoners van het dorp zijn bij de ramp omgekomen. Zij lagen te slapen toen de in aanbouw zijnde dam doorbrak en het water met donderend geweld op het dorp stortte.

Verkeersongelukken in de V.S. over 1958

Washington. — Volgens schatting van de Amerikaanse Nationale Veiligheidsraad zijn in 1958 op de grote wegen in de Verenigde Staten 37.000 personen bij ongelukken omgekomen tegen 38.500 het jaar daarvoor en 40.000 in 1956. Ongeveer 1.300.000 personen zouden in het afgelopen jaar verwondingen hebben opgelopen waardoor zij invalide werden.

De Russische waarschuwing aan PERZIE

„Wij zijn niet bang van de SOVJETS", aldus de SJAH van PERZIE

Londen. — „Wij zijn niet bang van de Sovjets. Ik zal zeker een militair verdrag met de Verenigde Staten sluiten, wanneer de laatste details zijn uitgewerkt", zo heeft de Sjah van Perzie in een persgesprek met een medewerker van de Londense „Daily Express" verklaard.

De vorst maakte deze opmerking na de jongste Russische waarschuwing aan Perzie tegen het aangaan van een eventueel militair akkoord tussen Perzie en de Verenigde Staten.

De Sjah zeide ook, dat hij aan het internationale consortium van Petroleummaatschappijen in Perzie een herinnering zal verzoeken van de „50-50"-winstverdeling. „Ik heb een uitstekend plan", aldus de vorst, „en indien het consortium het aanvaardt, zal iedereen tevreden zijn".

De correspondent van de „Daily Express" meent te weten, dat de Sovjet-Unie bereid zou zijn aan Perzie een Petroleumcontact aan te bieden op basis van een winstverdeling van 75-25%, hetgeen de Perzische Monarch, die graag op goede voet met het Westen wil blijven, in een pijnlijke positie zou plaatsen.

DE GAULLE is het machtigste Franse staatshoofd sinds Napoleon III

Parijs. — Toen De Gaulle officieel werd uitgeroepen tot president werd op de oevers van de seine een kanonsalvo van 21 schoten afgevuurd. De nieuwe grondwet verleent De Gaulle uitgebreide uitvoerende macht. **Hij is daardoor het machtigste Franse staatshoofd geworden na Napoleon de derde.** De Gaulle is de zeventiende president van Frankrijk.

Na afloop van de plechtigheid reden De Gaulle en Coty in een open auto naar het graf van de onbekende soldaat bij de Arc de Triomph.

Langs de route werden beide staatslieden hartelijk toegejuicht.

Generaal De Gaulle droeg het Lotharingse kruis op zijn tuniek.

Inmiddels heeft president De Gaulle de 46-jarige Michel Debre tot nieuwe Franse premier benoemd.

Michel Debre, die door president De Gaulle benoemd werd tot premier.

De moord in tuin van Nuntiatuur

Waarschijnlijk aktiviteit van vervalsersbende te CARACAS

Caracas. — De Italiaan, die dood werd aangetroffen in de tuin van de Pauselijke Nuntiatuur in Caracas, nadat hij enkele uren tevoren aan de nuntius, Mgr Forni, enkele duizenden valse dollars had overhandigd, heeft de Venezolaanse recherche waarschijnlijk een nieuw spoor verschaft inzake een internationale organisatie, die een uitgebreide handel in vals geld onderhield vanuit Frankrijk en vaste kontakten had in Panamá en hoogstwaarschijnlijk in Cúcuta, Colombia.

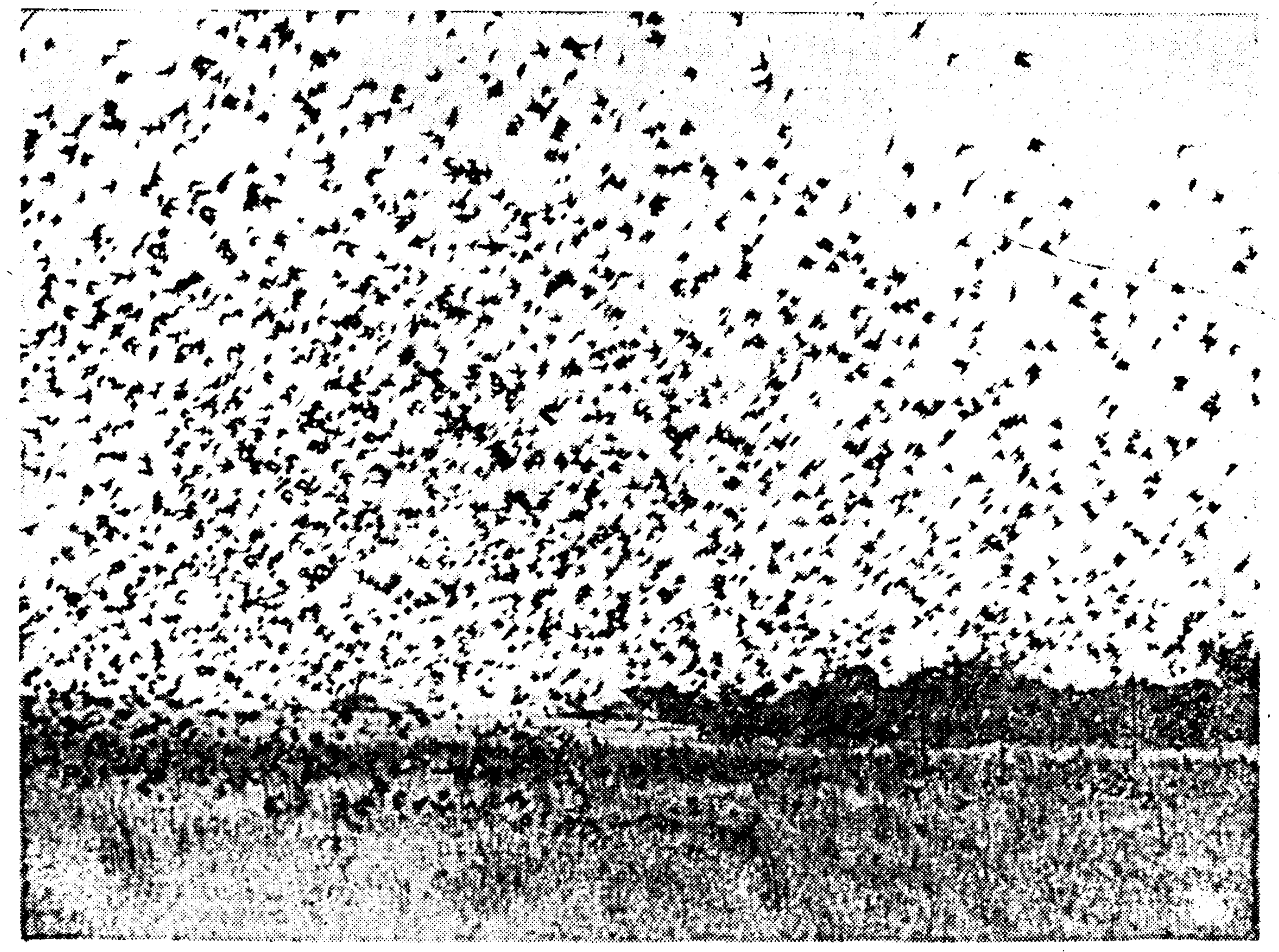
Thans schijnt wel vast te staan, dat er ook kontakten waren in Caracas. De rol, die de Italiaan, Onorato Silvi, hierin gespeeld heeft, is echter nog verre van duidelijk en meer nog dan de juiste doodsoorzaak — men vond een scheermesje — interesseert de politie thans het verleden van de dode.

Men weet thans, dat hij lange tijd in dienst geweest is in het Franse Vreemdelingenlegioen, waarna hij enige tijd in Marseille, Parijs en Morokko gewoond heeft. In 1950 kwam Silvi naar Venezuela en vestigde zich in Maracaibo als een soort loodgieter. Hij verdiende weinig geld, doch niettemin blijkt uit zijn paspoort, dat hij jaarlijks driemaal naar Europa reisde. En nog onlangs schijnt hij een briljant te hebben willen kopen, waarvoor hij meer dan tweeduizend bolivar beschikbaar had.

De Interpol is thans ingeschakeld om het nogal internationale verleden van Silvi te ontwarren en daarna de beschikbaar komende gegevens te vergelijken met hetgeen is komen vast te staan na de arrestatie sinds de laatste tijd van een vijftiental personen in verband met de handel in valse bankbiljetten.

Pas dan zal ook duidelijk kunnen worden of de Italiaan inderdaad bedreigd werd, zodat hij in wanhoop Venezuela zo spoedig mogelijk wenste te verlaten en de valse dollars overhandigde aan de Nuntius.

De randstad Holland een tijdelijk vogel-dorado

Een enorme vlucht kieviten strijkt neer op een weide.

(Van een medewerker in Nederland)

Wie de afgelopen weken een vluchtige blik heeft geworpen op de polders rond Amsterdam, heeft minstens wel één van de wolken kieviten gezien, die daar permanent in de lucht hingen. Vooral in de streek bezuiden de lijn Haarlem—Amsterdam wemelde het dag in dag uit van deze vogels. Ze dreven in dichte, telkens van vorm wisselende troepen boven het land en vormden op tal van plaatsen een aaneengesloten, donkere laag op de weilanden. De geweldige aantallen die op de percelen langs de weg naar Utrecht zaten, stonden in geen verhouding tot de toch grote troepen die zich in de lucht bevonden en het ligt dan ook voor de hand, dat ook de verder van de weg gelegen weilanden, waarboven donkere wolken vogels hingen, een enorme bezetting van kieviten hadden. Rond Utrecht kwamen de vogels nog maar in kleine aantallen voor en ten zuiden van Utrecht zagen we er nagenoeg geen meer.

De geweldige concentratie van kieviten maakte de polders van de Randstand waar zich ook grote aantallen mantel-, zilver-, storm- en kapmeeuwen, houtduiven en spreeuwen ophielden, waarschijnlijk tot de meest vogelrijke gebieden van Nederland, misschien zelfs van heel West-Europa. Bij zoveel weelde lijkt de vrees, dat de mens in de Hollanden de vogels zou gaan verdringen, voorlopig ongegrond.

De winterse vogelrijkdom van Holland is echter maar tijdelijk: de kieviten stammen uit noordelijke landen en hetzelfde geldt voor de meeste andere soorten. Enkele jaren geleden waren die noordelijke kievlten vooral doortrekkers: ze overwinterden in hoofdzaak zuidelijker en westelijker en ook nu pleisteren ze hier alleen zolang de winter het toelaat. Bij een vorstinval, zeker als deze met sneeuw gepaard gaat, volgt een spectaculaire uittocht, de welbekende „rush", een van de boeiendste verschijnselen die de vogelwaarnemer in dit jaargetijde kan beleven. Het tijdelijk pleisteren van de buitenlanders houdt geen enkele garantie in voor een goede broedvogelstand in de komende lente. Zelfs staat het vast, dat Holland in die tijd heel wat armer zal zijn aan kieviten, niet alleen omdat hun broedvogelstand nooit zo dicht is als hun concentratie in het trekseizoen, maar ook omdat de polders, waarin zich nu honderdduizenden kieviten thuisvoelen, dan minder geschikt zijn. De kievit, zo hebben onderzoekingen aangetoond, is door zijn lichaamsbouw en leefwijze gebonden aan terreinen met een korte begroeiing; vandaar, dat een voedselarm, maar met laag blijvende grassen begroeid terrein meer kieviten huisvest dan een voedselrijk terrein waarop het gras mals in de hoogte schiet. En nu is door de verbeterde landbouwtechniek het Hollandse gras steeds malser geworden. Dat is de voornaamste oorzaak van het teruglopen van de kievitenstand in de afgelopen decennia. Het is voor het behoud van onze kievitenstand dan ook van de grootste betekenis, dat op vele plaatsen reservaten zijn gesticht, waar minder malse begroeiingen bewaard blijven. Die reservaten zijn helemaal broodnodig voor soorten die drasland vragen: de ontwatering van de produktieve graslanden is van die aard, dat b.v. de kemphanen zich daar niet meer kunnen handhaven.

Gelukkig is de moderne landbouw niet voor alle vogels een sta-in-de-weg. Vooral sinds men inziet, dat houtwallen en andere beplantingen van groot belang zijn om erosie te voorkomen en dat men er tevens goedkope, natuurlijke insectenbestrijders door kan krijgen — die weliswaar minder radicaal, maar op de duur toch doeltreffender zijn dan de chemische middelen waartegen het ongedierte na een aanvankelijke decimering telkens weer resistent blijkt te worden — sindsdien hebben met name vele zangvogels weer kansen gekregen in de landbouwgebieden.

Ook de stadsuitbreidingen en industriegebieden, die veel vroegere natuur- en cultuurgebieden hebben opgeslokt, zijn niet uitsluitend nadelig voor de avifauna. De vele hectaren plantsoenen en tuinen, die gecreëerd zijn, herbergen zelfs veel meer vogels dan de vroegere polders of heidegronden. Merels en lijsters, van oorsprong matig talrijke en vrij schuwe bosbewoners, hebben er hun fantastische uitbreiding aan te danken. Zij zijn in onze steden al even ingeburgerd als de huismus, die veel eerder geürbaniseerd is en die zelfs volkomen gebonden is aan menselijke woningen. Zover is het met de andere stadsvogels nog niet: er worden bij verschillende soorten twee typen onderscheiden. Naast de stadshoutduif, die u midden in Amsterdam voor de voeten loopt, is er de houtduif van het platteland, die al op grote afstand de vleugels neemt. Naast de stadsmerels, die zomer en winter rond de huizen leven, zijn er de bosmerels, die voor het grootste deel nog trekvogels zijn.

Onze vogelbevolking is de laatste decennia ook wat soortenaantal betreft rijker geworden. De zwarte roodstaart, oorspronkelijk een bergbewoner, is thans een gewone broedvogel op fabrieken en andere grote gebouwen — een nieuw frappant geval van urbanisering. De Turkse tortel, die in enkele jaren naar West-Europa is doorgestoten, heeft zich in rekordtijd ontwikkeld tot een vrij algemene tuinbewoner. De bossen zijn verrijkt met de zwarte specht, die in het oosten en zuiden van het land tamelijk algemeen geworden is etc. Sinds 1860 hebben zich in ons land 39 nieuwe broedvogelsoorten gevestigd, waarvan er nu 25 tot de regelmatige broedvogels behoren.

U mag hieruit niet afleiden, dat de vogelbeschermers zonder reden op de bres staan voor natuurreservaten. In dezelfde periode zijn n.l. ook verliezen geboekt en het is zeker dank zij onze natuurreservaten en de vogelbescherming, dat ze betrekkelijk beperkt gebleven zijn. Volledig verdwenen is de raaf en van de griel, die zich nog in de vijftiger jaren als zeldzame duinvogel wist te handhaven, kan nu vermoedelijk hetzelfde worden gezegd. Ook de goudplevier en de bosruiter — beide nog doortrekkers — zijn als broedvogel verdwenen.

De volgende soort die op de nominatie staat is waarschijnlijk de ooievaar. De laatste jaren worden verwoede pogingen gedaan om deze populaire vogel voor uitsterven in ons land te behoeden, maar het is zeer de vraag of dit zal lukken. De broedresultaten van 1958, die thans bekend geworden zijn wettigen weinig optimisme. Er werden dit jaar 56 nesten door paren bewoond en op slechts 43 nesten is gebroed. In totaal vlogen 111 jonge ooievaars uit, dat is 32 minder dan in 1957, toen op 52 nesten is gebroed. Het aantal uitgevlogen jongen ligt wel iets hoger dan in 1955 en 1956, toen resp. 94 en 95 jongen zijn grootgebracht.

Waaraan is de snelle achteruitgang van de ooievaar, die in 1939 nog meer dan 300 broedparen telde, te wijten? Het RIVON — rijksinstituut voor veldbiologisch onderzoek ten behoeve van het natuurbehoud — heeft er een diepgaand onderzoek aan gewijd. Daaruit blijkt, dat er een complex van oorzaken is.. Tegenover de bescherming, die de ooievaars in ons land bij de wet, maar ook daadwerkelijk bij de bevolking geniet, staat een groot afschot in Frankrijk, waar een groot deel van onze ooievaars op de trek moet passeren. Bekend is, dat de Europese ooievaars twee trekroutes volgen: de westelijke gaan via Gibraltar, de oostelijke via de Bosporus naar hun overwinteringsgebieden in Afrika. Ze leggen hun route zoveel mogelijk over land af, waardoor ze gebruik kunnen maken van de termiek. Nu schijnen de ooievaars in Groningen, Friesland, Drente en Overijssel — waar in 1958 32 van de 58 broedparen nestelden — tot de oostelijke populatie te horen, de overige tot de westelijke. Hoe groot het afschot op de westelijke route is, wordt geïllustreerd door het feit, dat van de 180 ooievaars die in de jaren 1928-1953 in Nederland zijn geringd, 51 exemplaren in Frankrijk geschoten zijn. Andere ongunstige factoren zijn vestgevechten en stormen, waardoor in 1955 drie jongen en minstens 37 eieren verloren gingen. De nestgevechten vinden hun oorzaak niet in een absoluut gebrek aan nesten: ten gerieve van de ooievaars waren dit jaar 257 nesten, waarvan 22 nieuw gebouwd. Hiervan werden er zoals gezegd 56 door paren, 14 door solitairen en 26 tijdelijk bewoond; de overige bleven verlaten. Het is mogelijk, dat de onbewoonde nesten in gebieden staan, die voor de ooievaar ongeschikt zijn; misschien zijn er ook bij die niet aan de eisen voldoen. Een nest waar wèl om gevochten wordt ligt misschien in een streek, die levensvoorwaarden biedt aan méér dan één paar; in zo'n geval kan het oprichten van een nieuw nest nut hebben. Het is echter ook mogelijk, dat een omstreden nest in een gebied ligt, dat maar voor één ooievaarsgezin geschikt is. In zo'n geval zullen de gevechten voortduren, ook al wordt een tweede nest opgericht.

We zijn hiermee aan de hoofdoorzaak van de achteruitgang: het ongeschikt zijn van ons land als ooievaarsbiotoop. Als de ooievaars hier een ideaal levensmilieu zouden vinden, zouden afschot, verkeersongelukken en andere bij-oorzaken van de achteruitgang van weinig invloed zijn; zouden de ooievaars, zij het moeizaam zelf gevechten leveren, maar verdraagzaam naast elkaar op onze daken zitten, zoals in Zuid-Spanje en Noord-Afrika, waar ze complete kolonies vormen. De voornaamste oorzaak van de achteruitgang van de ooievaars in ons land is de verandering, die zich heeft voltrokken in de biotoop. Daardoor zijn steeds minder ooievaars Nederland tot broedplaats gaan kiezen. En natuurlijk: als een vogelstand eenmaal klein is, spreekt alles mee: dan is ieder schot in Frankrijk van invloed en ieder ei dat uitwaait een ramp.

Het is opvallend, dat de ooievaar achteruitgaat in heel Noord-West-Europa, terwijl de soort zich handhaaft en zelfs toeneemt in Zuid-Oost-Europa en in Spanje: er is geen sprake van uitsterven van de ooievaar in Europa, maar er is een duidelijke verplaatsing. Het zijn de landen met een intensieve bodemcultuur, die de ooievaars zien verdwijnen. Uit onderzoekingen in Nederland is bekend, dat de ooievaars voorkeur hebben voor streken met een zekere bodemdifferentiatie, samengaande met grondwatervariatie en verschillend voedsel onder verschillende omstandigheden. Het gebruik van kunstmest — het hoogst in Nederland, Denemarken en Duitsland, waar de ooievaar achteruitgaat — en verdere cultuurchemische maatregelen hebben een nivellerende werking op de kwalitatieve samenstelling van Flora en fauna. Deze houdt o.a. in, dat de veldmuizen worden teruggedrongen en deze vormen een van de voornaamste prooien van de ooievaar. Het is vanzelfsprekend, dat de Nederlandse landbouw niet omwille van de ooievaars kan terugkeren naar een primitief bodemgebruik. Maar dan ligt het voor de hand, dat de kleine, uiterst kwestbare ooievaarsstand, die er nu nog is, ondanks alle bescherming, een grote kans loopt, op de duur volledig te verdwijnen. We zullen dan naar Spanje moeten om deze vogels in vrijheid te kunnen zien leven.

VAN HET FILMDOEK

„MAN FROM GOD'S COUNTRY"

George Montgomery, die de hoofdrol vervult in de spannende, aktievolle CinemaScope-film „Man from God's Country", die vanaf hedenavond in Çinelandia draait.

„LES DIABOLIQUES"

In Roxy wordt gedurende dit week-end vertoond de film „Les Diaboliques", een Franse film, voorzien van Spaanse teksten. In deze film worden de hoofdrollen vertolkt door Simone Signoret, Vera Clouzot en Paul Meurisse. Hieronder volgt de korte inhoud:

Een despotische direkteur van een school, Michel Delassale, wordt bedreigd door zijn vrouw en zijn maîtresse. De twee vrouwen vermoorden Michel en werpen zijn lijk in de vijver, die rondom de school is aangelegd. De echtgenote van de vermoorde kan haar geweten echter niet tot rust brengen, hetgeen voor haar tot vele onaangename gewaarwordingen leidt.

Behalve de vertoning van deze film is er nog tevens het optreden van de Franse zangeres van wereldfaam „Bagheera" met pianobegeleiding van de Curaçaose pianist Norman Moron. De allerlaatste Franse top-hits zullen ten gehore worden gebracht.

Politieberichten

Willemstad. — Om 11 u. 55 gisteren ontstond er een botsing aan de Schottegatweg ter hoogte van Toko Regina. Door het ontwijken van een geparkeerde auto, ontstond een botsing met een uit de tegenovergestelde richting aankomend voertuig. De schauffeuse bekende, dat haar remmen niet voldeden. Zij moest in het ziekenhuis worden opgenomen De schade: ƒ 6000.—.

—x—

Om 16 u. 40 gistermiddag ontstond er een drie-dubbele aanrijding op de Aztekenweg. De bestuurder van een pick-up had geen rijvergunning en stuurde roekeloos. Schade ƒ 1000.—.

Om 18u. 30 gisteravond werd gemeld. dat enige jongens aan de Corrieweg het verkeer onveilig maakten door steeds voor auto's langs te rijden. Bij aankomst van de patrouille liepen zij hard weg. De ouders van de jongens werden op de hoogte gesteld.

Curacaose Postzegelvereniging vierde 20-jarig bestaan

Willemstad. — Gisteravond vond ter gelegenheid van het feit, dat de Curaçaose Postzegelvereniging 20 jaar bestond, in het Paviljoen Ru & Burgh een bijeenkomst plaats. De heer E. E. T. Dulver, voorzitter van de Vereniging, verklaarde, dat het bestuur aan deze bijeenkomst een feestelijk karakter heeft willen verlenen door het houden van een vrije verloting van fraaie exemplaren Tevens vond een veiling plaats, die door de veilingsmeesters, de heren A. P. J. van Rossem en A. P. van der Burgt, op levendige en geestige wijze werd geleid.

De reis van de gouverneur en mevr. SPEEKENBRINK naar Venezuela en Suriname

Willemstad. — Het vertrek van Z. E. de Gouverneur en Mevrouw Speekenbrink is thans bepaald op zaterdag 10 januari a.s. des namiddags om 2 uur per tanker van de N.V. CSM naar Maracaibo.

Te voren, te weten om 12 uur zal de Gouverneur ten gouvernementshuize op de gebruikelijke wijze uitgeleide worden gedaan, waarna de op het Fortplein opgestelde gewapende macht en fanfare door Zijne Excellentie zullen worden geïnspecteerd.

Maandag en dinsdag 12 en 13 januari zal een bezoek worden gebracht aan de olievelden en installaties te Maracaibo en omgeving en Lagunillas.

Woensdag gaat de reis dan door naar Cardon, en vandaar donderdag naar Caracas.

Het verblijf in Caracas zal voornamelijk worden besteed aan kennismaking met personen uit het Nederlandse en Antilliaanse bedrijfsleven aldaar, waarbij ook door de Shell en Creole enige ontvangsten worden aangeboden.

Verder zullen enige beleefdheidsbezoeken worden gebracht en uiteraard ook wat aan „sightseeing" worden gedaan.

De Gouverneur en Mevrouw Speeenbrink hopen ook in de gelegenheid te zijn de receptie bij te wonen van de heer en mevrouw Benny Chumaceiro, welke wordt aangeboden ter gelegenheid van het huwelijk van hun zoon.

De heer B. Chumaceiro is, zoals bekend, honorair attaché bij de ambassade aldaar.

Amerikaanse vraag naar olieprodukten bereikte record in 1958

New York. — De Amerikaanse vraag naar alle olieprodukten tezamen heeft in 1958 een nieuw record bereikt. Het verbruik was 1½ procent hoger dan in 1957. Dit verklaarde de president van het American Petroleum Institute, Frank Porter, in het jaarverslag van het institute.

Hij verklaarde echter dat de totale vraag met 1 2/3 procent is gedaald wegens de geringere uitvoer. Deze daling is voor een deel te verklaren uit het feit dat de Europese vraag Amerikaanse olie in 1957 bijzonder groot is geweest i.v.m. de Suez-crisis. Het jaar 1958 was niet uitgesproken gunstig geweest voor de Amerikaanse olie-industrie, mede omdat er moeilijkheden zijn inzake de invoer van buitenlandse olie in de V.S.

De PAUS over de moderne kunst

Vaticaanstad. — Paus Johannes heeft op een ontvangst van leiders van het internationaal instituut voor liturgische kunst te Rome gezegd waardering te hebben voor moderne kunst die berust op geloof, waarheid en eerlijkheid. Men moet over moderne kunst geen ruzie maken maar haar onbevangen benaderen en kalm beoordelen, maar bepaalde dwaze vormen moeten niet aangemoedigd worden, aldus de Paus.

Mr. A. A. M. STRUYCKEN

Man met karakter raakte onschuldig in de politiek

DRIE STAATSTAKEN

Op een ogenblik, dat het regeringsapparaat fijngemalen dreigt te worden tussen de gekleurde molenstenen van het politiek geweld, zijn hem drie taken gegeven: mr. Anton Arnold Marie Struycken, vice-premier, minister van Binnenlandse Zaken en van Justitie in het nieuwe kabinet-Beel.

Twee zware portefeuilles rusten nu op zijn schouders: tegelijkertijd weet hij zich — indien nodig — opnieuw belast met de waarneming van het minister-presidentschap.

Tien ministers torsen de staatstaak, die nauwelijks veertien dagen geleden nog door 14 werd gedragen. Dr. W. Drees, prof. dr. I. Samkalden, dr. ir. A. Vondeling, H. J. Hofstra en J. G. Suurhoff — de socialisten — hebben het „af" laten weten.

Tien man trekken tot de verkiezingen met verdubbelde kracht aan

MR. A. A. M. STRUYCKEN

de riemen, Tien man, van wie mr. A. A. M. Struycken zich als minister van Justitie in het middelpunt van een bijzondere belangstelling weet. In zijn handen liggen drie zaken, waar honderdduizenden reikhalzend naar uitzien: de voetbalpool, het stakingsrecht en het zo gekritiseerde verstekelingenbeleid.

Drie maanden vol problemen wachten hem. Drie maanden, waarin zijn doen en laten kan rekenen op kritische klappen uit de hoek van hen, die de crisishanddoek in de parlementaire ring gooiden: de socialisten.

„Jasje uit"

Werk, heel veel werk. Kritiek heel veel kritiek. Verkiezingsrumoer, heel veel verkiezingsrumoer, dat zich al aankondigt in pers en radio. Dit zijn de wolken, die hangen boven het werk van deze minister in het bijzonder. De politieke rust van dertien jaren is verstoord. De tijd van compromissen (lijkt) voorbij. Het wordt ook politiek „jaje uit".

Jasje uit: In hemdsmouwen. Het lijkt — ogenschijnlijk — onmogelijk zo het figuurlijke toekomstbeeld van de lange slanke figuur van de tip-top geklede A. A. M. te zien. Want deze man is naar b u i t e n: de minister. De diplomaat. De dienaar van de Kroon. Representatief Geen innerlijke emoties verradend. Beheerst. Voor de een „een aardige man". Voor de ander een vraagteken of „weinig zeggend"; moeilijk te doorgronden. Een van de weinige onbesproken figuren in het laatste kabinet-Drees. Het is zoveel als een goed getuigschrift.

Jasje uit: In hemdsmouwen. Het is niet moeilijk zo Anton, Arnold Marie t h u i s te zien. Want zo is deze man naar binnen: een gezellig onverschillige vader voor zijn „jonge acht" twee dochters, zes zoons. Nooit op tijd aan de lunch. Straft niet. Praat.... graag en veel. Veel zeggend. Slordig. Altijd op tijd naar het departement. Maar even altijd op het laatste nippertje. Koopt sinterklaas-cadeautje op de middag van de 5e december. Een kwartier voor de winkels sluiten.

Een hekel aan wandelen. Een zwak voor een goed boek. Geen detectives. Ook niet vlak voor het slapen gaan; in bed. Zoals John Foster Dulles of Marga Klompé.

Goede vrienden

Hij rookt weinig. Drie jaar geleden stak hij zijn eerste sigaar op Zijn vrouw — mevrouw Mathea Struycken-Veldbrugge — noemt het „een historische dag". Sportieve ontspanning? Tennissen, zeilen, autorijden. „Van de techniek weet hij niets. Heeft er een hekel aan. Op school werd hij onpasselijk, als de wiskundeleraar binnenkwam". Mevrouw Struycken vertelt ongekunsteld. Gewoon zoals haar man — de nieuwe minister — thuis is. Hij heeft veel goede vrienden. Iedere zondag gaat hij naar zijn moeder in Breda. D a t is het andere getuigschrift van A. A. M...

De lakens uitdelen. Het is hem niet vreemd. Ruim zeven jaar geleden — 13 april 1951 — wees de voorstin hem aan als haar hoogste vertegenwoordiger in de Nederlandse Antillen: Gouverneur. A. A. M. was 44 jaar. Willemstad wachtte hem vol economische en politieke problemen. „Een man, die zich in korte tijd een helder oordeel over een probleem kan vormen", schreef een Westindisch journalist in een interview. Hij sloeg de spijker op de kop. Het is een van de gaven van de minister: hij kan snel een diagnose stellen. Zijn vrouw zegt: „Ik geloof dat hij een goed medicus geweest zou zijn". Zoals zijn vader, Dr. A. J. L. Struycken. Destijds arts in Breda. Ere-doctor van de Leidse universiteit. Lid van de koninklijke akademie voor wetenschappen.

De vijf jaren in Willemstad. Mooi en moeilijk. Een heerlijk klimaat; el dorado voor de sportieve ontspanningen. Tennissen, zeilen, autorijden, diepzee duiken. Het Koninklijk bezoek in 1956 aan de Antillen. De onvergetelijke ontvangst in het gouverneurspaleis. Mevr Struycken in beige avondtoilet. Hij in goudbestikt gouverneursuniform In het familie-album ligt nog een bedankbrief van prins Bernhard „Beste vrienden". De mooie kant van het gouverneurschap.

Politieke verwikkelingen. Antilliaanse Nederlanders, die zich achtergesteld voelen bij de Nederlandse Rijksgenoten. Invloed van Amerikaanse vakbonden op de Antilliaanse „olie". Strubbelingen met de Antilliaanse premier mr. E. Jonckheer, over de benoeming van mr. S. W. van der Meer tot minister van Justitie. Strubbelingen over het op handen zijnde statuut met de West. Vier kinderen in Nederland. Vier in Willemstad. Dat was de andere kant van de gouverneursmedaille.

In het najaar van 1956 brengt hij een privé-bezoek aan Nederland. De Struyckens bezoeken hun vier „achtergebleven" kinderen. Het moederland gaat gebukt onder een kabinetscrisis, waarvan het einde zoek is. Het onverwachte gebeurt A. A. M. wordt gepolst.

Wil hij minister van Binnenlandse Zaken en vice-premier worden? A. A. M. aarzelt. Het is een — zeer — zware opgave. De Antillen kan hij niet „zomaar" loslaten. Lang zijn de gesprekken. Met de Kroon Met de formateur dr. Drees. Talrijk de overwegingen voor of tegen. Nederland is al ruim drie maanden zonder regering. Langer wachten lijkt onverantwoord. Hij zegt „ja" „Ik durfde..Ik durfde niet langer aarzelen. De formatie had te lang geduurd."

Eenmaal nog vliegt hij naar de Antillen terug; 16 oktober 1956 „Ik heb het gevoel de zaak daar onverzorgd te hebben achtergelaten" Binnen twee weken wikkelt hij de lopende Antilliaanse zaken af Thuis is hij slordig. In zijn werk „exact", zegt zijn vrouw.

Siciliaans reis

Op 27 oktober 1956 laat hij de Antillen voorgoed achter en onder zich. „Het was met pijn in het hart". Hij vliegt naar Sicilië. Daar is koningin Juliana met vakantie Uitrustend van 118dagen kabinetscrisis. Daar — in het romantische avontuurlijke klimaat van de maffia — wordt hij door zijn vorstin beëdigd. Mr. A. A. M. Struycken vice-premier en minister van Binnenlandse Zaken van het kabinet Drees. Hij is dan 49 jaar.

Op 30 november 1956 zit hij achter de regeringstafel in de Tweede Kamer. Vijf pensioenwetten en de salarissen voor de middelbare en lagere ambtenaren zijn aan de orde. Een verschrikkelijke materie. Onderwerpen om bang voor te worden. Zeker voor iemand, die onpasselijk werd bij het zien van zijn wiskunde-leraar. Hij heeft nauwelijks tijd gehad om zich in te werken. Hij is een maand in Holland. Een huis heeft hij nog niet. De Struyckens wonen in het Kurhaus-hotel. Zó zijn de privé-omstandigheden van de nieuwe minister van Binnenlandse Zaken, wanneer dit donderdag de pensioenspecialisten uit de Tweede Kamer hem het vuurtje na aan de schenen leggen. A. A. M. geeft geen krimp. „Hij kan snel een diagnose stellen." Zij die dit van hem zegt, zit boven in de loge van het Kamergebouw. Ze knipoogt bemoedigend. Hij weet de Kamer te temmen. Zijn beleid wordt eenstemmig aangenomen. Kamerleden feliciteren hem. Die avond thuis — in het Kurhaus — is hij extra „veelzeggend". Ook een minister is een mens. Deze verzamelt postzegels.

Nevenstaand artikel over de oud-Gouverneur van de Nederlandse Antillen, mr. A. A. M. Struycken, verscheen in De Telegraaf van 27 december 1958 bij gelegenheid van zijn 52ste verjaardag.

Het wordt hier praktisch ongewijzigd overgenomen omdat deze schets enkele aspecten van de persoonlijkheid van mr. Struycken belicht, die hier wegens de functie, die hij bekleedde, bijna uiteraard voor velen onbekend zijn gebleven.

De plaats achter de regeringstafel is A. A. M. in 1956 niet vreemd. Al eerder was hij minister. „Voor een blauwe maandag". Vóór zijn gouverneurschap in de Antillen. Van 10 juli 1950 tot 3 maart 1951. Acht maanden lang leidde hij toen het departement van Justitie, in het kabinet-Drees-van Schalk. Hij volgde mr. Th. R. J. Wijers op. Deze had om gezondheidsredenen de ministerssteek afgelegd. De hoogste post van Justitie is in die dagen een van de moeilijkste. Zo niet de moeilijkste. Er ligt een onbevredigende oorlogserfenis, die vele gemoederen bezighoudt.

Berechting politieke delinquenten. Beheersinstituut. Er zijn affaires in de doofpot verdwenen. Er is ongerustheid over de rechtsbedeling. Dit wacht A. A. M., wanneer hij 10 juli 1950 zijn benoeming aanvaardt. Hij is dan 44 jaar. „De Telegraaf" schrijft: „de man, die het op het ogenblik aandurft minister van Justitie te worden, schijnt voor geen kleinigheid vervaard. De heer Struycken komt uit de Bredase advocatuur en anders dan advocaten in vele grotere steden is in zulk een gemeente de advocaat als vanzelf mede belast met de behartiging van algemene belangen. Ook de heer Struycken heeft in het maatschappelijke leven van Breda op de voorgrond gestaan. Dat men hem eerst als voorzitter van de Mijnraad heeft voorgesteld en daarna als minister toont aan dat men hoge verwachtingen van hem heeft. De heer Struycken zal zich jegens het Nederlandse volk uiterst verdienstelijk kunnen maken, indien hij de man blijkt te zijn, op wie ons volk wacht. Wij zullen moeten beginnen hem het vertrouwen te geven."

Acht maanden

Er zijn hem slechts acht maanden gegund. Op 15 maart treedt het kabinet-Drees-van Schalk af. De V.V.D.-minister mr. D. U. Stikker had ontslag genomen. De vier partijen-grondslag was aan de regering ontvallen.

Toch liggen in die acht maanden het begin van de carrière van A. A. M. Acht maanden, die bepalend zijn geweest voor zijn verdere politieke loonbaan: Gouverneur van de Nederlandse Antillen, minister van Binnenlandse Zaken in het laatste kabinet-Drees en drie staatstaken vandaag. Weinigen die in d i e carrière geloofd hebben. Wél in zijn capaciteiten — niet in zijn politieke gaven. „Hij heeft belangstelling voor het politieke gebeuren maar was een a-politieke figuur en is volmaakt ontschuldig in de politiek terechtgekomen. Alles kwam eigenlijk vanzelf." Dat is het oordeel van een van zijn goede vrienden: professor mr. W. J. I. van Wijnen uit Breda.

Een andere vriend — mr. P. M H. van Boven uit Breda — zegt: Een impressionabel man. Veelzijdig man en uitstekend jurist. Ras-intellectueel. Man met karakter. Een leidersfiguur? Misschien".

De p o l i t i c u s Struycken kent men in Breda eigenlijk niet. Hij is het nooit geweest. Het politieke element heeft in zijn leven nooit bewust een rol gespeeld. Hij heeft nooit naar die loopbaan gezocht.

„Hij is charmant. Nuchter. Reeel. Een enorme lust tot converseren. Veel vrienden, Weinig vijanden. Gevoel voor humor. Laconiek. Besluitvaardig Heeft weinig oog voor details. Die boeien hem niet. Geen zitvlees. Is geen hervormer. Niet geniaal. Wel oorspronkelijk. Geen redenaarstalent."

Dat is het oordeel van zijn Bredase vrienden. Een eerlijk oordeel, dat ook feilen toont. Zoals het goede vrienden betaamt.

Studentikoos

26 jaar was hij, toen hij in Nijmegen „afstudeerde". Een rijpe leeftijd voor een student. A. A. M. had het er naar gemaakt. Geen haast. Het studentenleven bekoorde. „Het was een heerlijke tijd". Het lidmaatschap van de senaat bracht vele openbare verplichtingen. Verplichtingen waaraan de studentikoze A. A. M. al te gaarne voldeed.

„Hij slaat nóg nooit invitaties af," zegt zijn vrouw. 'Op visites — verjaarspartijen — is hij altijd de laatste, die weggaat'. Hij houdt van die sfeer.

Het is de sfeer, die zijn Brabantse aard verraadt. Gezelligheid. Hij heeft het van Breda uit meegekregen. Daar werd hij 27 december 1906 geboren. Daar ligt zijn jeugd. Daar vestigde hij zich — na zijn studententijd — als advocaat en procureur. Kwam er in de gemeenteraad. Werd wethouder. Tot 1941. De Duitsers namen maatregelen, die hem niet zinden. Uit protest bedankte hij voor het wethouderschap. „Man met karakter".

In het gijzelaarskamp St.-Michielsgestel moest hij over zijn „zonde" nadenken. Het bracht hem niet tot de door de Duitsers gewenste bezinning. Integendeel. Onverwacht uit het gijzelaarskamp ontslagen, stortte hij zich in het illegale werk. Zorgde ervoor, dat onderduikers en stakers te eten kregen. De bezetters kregen er lucht van. Opnieuw strekten zich hun handen naar A. A. M. uit. Eindeloos waren de verhoren. Hij brak niet. Ook niet toen men hem tegen de muur zette en de machine-pistolen zich richtten. Minachtend keek hij in de lopen. De kaken op elkaar. Vastberaden het hoogste offer voor de Nederlandse zaak te geven: het leven.

Zijn houding dwong respect af. De geweren zakten. A. A. M. trok aan het langste eind. Het leven. „Hij is er één dag niet lekker van geweest".

Karakter

Het is dit voorval dat deze minister het scherpst tekent. Het is dit gebeuren, dat laat zien, dat Anton Arnold Marie in staat is met de rug tegen de muur te vechten. Het is een eigenschap, die hem de komende drie maanden van pas kan komen. Een man met karakter".

De strekking van ons hoofdartikel uit, 1950 is v a a n d a g weer actueel: „De man, die het op het ogenblik aandurft drie staatstaken op zich te nemen, schijnt voor geen kleinigheid vervaard. De heer Struycken zal zich jegens het Nederlandse volk uiterst verdienstelijk kunnen maken, indien hij de man blijkt, op wie ons volk wacht. Wij zullen moeten beginnen, hem het vertrouwen te geven".

Omringd door kerkelijke en burgerlijke autoriteiten begeeft kardinaal Wyzinski zich naar de trein, die hem naar Polen zal terugvoeren.

Frankrijk en Guinea tekenen akkoorden

Parijs. — Frankrijk en Guinea hebben woensdag te Parijs financiële, economische en culturele akkoorden getekend. Dit wordt in Parijs uitgelegd als de feitelijke erkenning van Guinea door Frankrijk.

Van Guinese zijde te Parijs werd vernomen, dat krachtens de akkoorden Guinea deel kan blijven uitmaken van het Frankgebied.

Het culturele akkoord houdt bepalingen in over de mogelijkheid van het zenden van Franse leerkrachten en ambtenaren naar Guinea op verzoek van de regering van het Afrikaanse land.

—x—

Washington. — Charles Chaplin, die op het ogenblik in Zwitserland woont, heeft met de Amerikaanse fiscus overeenstemming bereikt over de betaling van achterstallige belasting. De fiscus eiste aanvankelijk 700.000 dollar, doch wil nu genoegen nemen met 425.000 dollar.

Dortmund. — In Dortmund nadert een potloodvormige betonnen toren, die 217 meter hoog wordt, zijn voltooiing., hij staat op het terrein waarop eind april de West-Duitse tuinbouwtentoonstelling wordt geopend en krijgt op 135 meter boven de grond een draaiend restaurant voor honderd personen.

De laatste maten van de Radetzky-Marsch

„Tracht het te doorstaan, Bozenaren"

(Van een correspondent in Italië)

Het was merkwaardig, dat de kroning van Joannes XXIII, de enige Paus tot dusver in de geschiedenis die in militaire dienst is geweest, samenviel met de veertigste verjaardag van wat voor de Italianen een begrip is: Vittorio Veneto, het voor hen zo fortuinlijke einde van de eerste wereldoorlog, de wapenstilstand op 4 november 1918. Een nationale feestdag, te Rome aangekondigd met grote affiches, overal in de stad, oproepen van oud-strijders en andere organisaties, versierd met de vaderlandse vlag. De dag zelf waren de meeste zaken gesloten, vlaggen hingen uit van de officiële gebouwen, verder heeft zich binnen ons gezichtsveld niets bijzonders afgespeeld: de grote belangstelling der Romeinen richtte zich op de kroning van de Paus, die ook het beeld van kranten en illustraties volkomen beheerste. Toch is Vittorio Veneto voor de Italianen een hoogtepunt van hun nationaal verleden, inderdaad een historisch feit van de eerste orde, alleen reeds daarom, dat het militair de bevestiging was van de ondergang, het einde der Donau-Monarchie. De laatste maten van de Radetzky-Marsch zijn verklonken tussen Piave en Dolomieten, in de Venetische vlakte. Hier ontbond zich, na een roemvolle traditie van vele eeuwen, voor altoos het wonderlijk gemêleerde volkerenleger van de Monarchie, tot het laatst toe trouw en strijdvaardig gebleven.

De loop der gebeurtenissen bleek niet meer te stuiten. Half september begon het front der Centralen in Macedonië te wankelen, kort daarna gevolgd door de afval van Bulgarije, waarmee de positie van Turkije, van zijn bondgenoten geïsoleerd, hopeloos was geworden, al zou het tot 30 oktober duren voor het te Moedros tot wapenstilstand kwam. De vrijgekomen en van alle zijden versterkte geallieerde legers waren inmiddels opgerukt tot over de Donau. Ook het Westelijk front, van Vlaanderen tot Oost-Frankrijk, was in beweging gekomen. Het offensief der geallieerden, dagelijks versterkt met verse Amerikaanse troepen, dwong de Duitsers tot een algemene terugtocht, ofschoon hun front intact bleef. Er was menselijkerwijs geen uitzicht meer op enigerlei kentering, de nood onder de burgerbevolking ondraaglijk. In deze situatie kon het niet anders of de ontbindende krachten in de Monarchie kregen hun kans en hadden vrij spel. Het nationaal comité van Serven, Kroaten en Slovenen begon op 6 oktober van Zagreb uit zijn beslissende activiteit. Op 7 oktober werd te Warschau het vrije Polen uitgeroepen. Op 19 oktober richtte de Nationale Raad te Praag aan de geallieerden het verzoek om algehele onafhankelijkheid voor Tsjechen en Slowaken. De Nationale Hongaarse Raad volgde met de eis tot losmaking van Hongarije van Oostenrijk en een afzonderlijke vrede. Karolyi verklaarde Hongarije zelfstandig; de Ausgleich van 1867 bestond niet meer. En in Wenen zelf riep men een onafhankelijk Duits-Oostenrijk uit.

Keizer Karels wanhopige pogingen om de situatie te redden moesten wel mislukken. Ook president Wilson had in zijn kortzichtigheid tot ontbinding van de monarchie besloten. De keizer stond alleen, had geen enkel gezag meer. In zijn naam zou nog op 3 november in de Villa Giusti bij Padua op de meest vernederende voorwaarden de wapenstilstand worden aanvaard. Zijn afdanking volgde haast ongemerkt. Stefan Zweig geeft in „Die Welt von Gestern" een aangrijpend beeld van hoe hij getuige was van het historisch moment, waarop de laatste erfgenaam van de Habsburgse dynastie, welke 700 jaar over het land had geregeerd, met zijn familie op het grensstation Feldkirch Oostenrijk verliet, via Liechtenstein naar Zwitserland. Was het verwonderlijk, dat parallel van deze feiten de weerstandskracht van het Oostenrijks-Hongaarse leger volkomen werd aangetast en uitgehold, dezelfde troepen, welke nog het jaar tevoren, in oktober 1917, in staat bleken tot de grote doorbraak tussen Flitsch en Tolmijn, en de volkomen zege bij Caporetto, voor Italië erger dan een catastrofe, een nationale schande, dat hetzelfde militaire apparaat thans in volkomen ontbinding verkeerde, murw was en bij de eerste stoot bezweek. Na Caporetto kon Vittorio Veneto nauwelijks een revanche heten, hoeveel ophef er ook van is gemaakt.

De laatste beslissende slag begon op 24 oktober. Volgens Italiaanse opgave stonden 51 Italiaanse divisies, 3 Engelse, 2 Franse en 1 Tsjechische, alsmede een Amerikaans regiment tegenover 73 Oostenrijkse divisies. De beginfase van het offensief speelde zich af op het bergcomplex van de Grappa: het aanvankelijk succes van de Italianen werd onmiddellijk door een Oostenrijkse tegenaanval te niet gedaan, het laatste succes van de keizerlijke troepen. Enige uren later kregen zij bevel, zich terug te trekken en maakten zij zich los van de zo bloedig omstreden bergkam. In de avond van 26 oktober werden bruggen geslagen over de brede kiezelbedding van de Piave. Engelse en Franse troepen beten de spits af en het gelukt ondanks aanvankelijk nog sterke Oostenrijkse afweer, drie bruggehoofden te vormen. In de nacht van de 28ste begonnen de Oostenrijkers ook hier te wijken, een terugtocht over de hele linie, die tot een achtervolging leidde, met uitsluitend nog achterhoede-gevechten. Bij Vittorio Veneto viel het Oostenrijkse front, volkomen gedesorganiseerd, uiteen. De troepen van verschillende nationaliteit hadden hun strijdlust verloren, wilden alleen nog naar huis.

Zonder de minste moeite konden de Italianen op 3 november Trente en Triëst bereiken. Waar zij in '15 hun bondgenoten voor verraden hadden en in elf Isonzo-slagen zoveel vergeefse offers gebracht, viel hun thans zonder strijd in de schoot. Zij rukten verder, steeds dieper het land Tirol in, dat zich vergeefs zo dapper had verweerd. Op 4 november stroomden de tragische resten van het ooit zo roemrijke Oostenrijkse leger op hun terugtocht naar de Brenner door Bozen. Als laatste ordelijke formatie marcheerden de „Rainer", de Edelweiss-divisie uit Salzburg, door de straten der stad. „Haltet aus, Bozener!", riepen zij tegen de samengestroomde, somber toeziende menigte. „Haltet aus": tracht het te doorstaan, Bozenaren, te verduren hetgeen nu komen gaat. En dat hebben de zuid-Tirolers gedaan, ondanks zoveel bittere beproeving, tot op de dag van vandaag.

Kardinaal LIENART verdedigt de „Mission de France"

Zich richtend tot de „christenen van de prelatuur van de Mission de France te Pontigny" heeft Achille kardinaal Liénart, bisschop van Rijssel en prelaat van de Mission de France, herinnerd aan de op 14 oktober in de prelatuur en het seminarie van de Mission uitgevoerde huiszoeking en de tegen twee priesters ingestelde gerechtelijke vervolging. Hij verzoekt de gelovigen hun vertrouwen in de priesters en de seminaristen van de Mission de France te bewaren.

De kardinaal zegt, dat die priesters geenszins hun land hebben willen schaden en nog minder hebben willen meewerken aan vergrijpen. Die priesters, aldus de kardinaal, hebben de Algerijnen als broeders willen beschouwen en aldus het ware gelaat van de Kerk willen tonen, dat wil zeggen: haar liefde voor alle mensen. Een der beste vormen van vaderlandsliefde is volgens de kardinaal het „in Frankrijk levend houden van de tradities van broederschap, de eerbied voor anderen, van rechtvaardigheid en vrede". Dat hebben die priesters willen verwezenlijken.

„Ik blijf vertrouwen in hen stellen. Ik ben overtuigd van hun goede bedoelingen en, tot het tegenbewijs daarvan wordt geleverd, van de juistheid van hun optreden", aldus kardinaal Liénart.

Algiers. — In de afgelopen week zijn in Algerië 656 rebellen gedood of gevangen genomen, zo is te Algiers vernomen.

ERIC DE NOORMAN — Het land der witte mannen

48—42 Cendrachs hoopvolle stemming wordt niet door Eric gedeeld en ook de houding van hun gemaskerde bewakers wettigt de verwachting van de oude scheepsbouwer niet.

Zwijgend steken zij de open vlakte over en bij het betreden van de grote nederzetting daalt ook Cendrachs stemming. De donkerhuidige zwartharige bewoners, die hun binnenkomst nors en zwijgend gadeslaan, lijken wel heel weinig op de Ieren, die Cendrach hier meende aan te treffen. Slechts een enkeling heeft lichter haar en een blekere huidskleur, maar hun houding is even stug en afwijzend. Met bekwame spoed worden de vier ongelukkige Noren naar een muffe gevangenis gebracht, een klein duisterhok onder de verdedigingswal. Hier worden zij aan hun lot overgelaten en geruime tijd zitten de mannen zwijgend bijeen.

„Ik geloof toch dat nog alles wel in orde zal komen", brengt Cendrach een laatste aarzelend uit. „Mijn hoop was op Svein gevestigd" antwoordt Eric zuchtend. „Alleen van hem zouden we hulp hebben kunnen verwachten. Waarom laat hij niets van zich merken? Het is niets voor zo'n kerel als Svein om rustig toe te zien, dat wij hierheen gesleept worden. Die gaat desnoods in zijn eentje de hele troep te lijf, als het er om gaat ons vrij te krijgen.

Ik ben bang, dat hem iets is overkomen en daarmee is dan ook ons lot bezegeld.

De nieuwe Duitse trein in Tel Aaviv met de vlag voorop gereed voor de eerste rit.

Het reizen in ISRAEL

Spoortreinen uit Duitse herstelbetalingen

(Van onze correspondent)

Ik ben voor U een keer van Tel Aviv naar Haifa gereisd per trein. Dat wil zeggen voor de eerste keer per trein.

De lezer van het westelijk halfrond zal zich wellicht afvragen: waarom staat dat daar, is dat nu iets om over naar huis te schrijven? Ik moet hem dan antwoorden: probeer bij het aanschouwen van dit deel van de wereld Uw westerse bril een ogenblik in zijn brillenhuis te laten, want de bril is voor deze streken niet geschikt.

In Israël wordt het reizen bepaald door autobussen eerst, door servicetaxi's daarna en dan pas door de trein.

Toen de Engelsen op 14 mei 1948 hun mandaatgebied Palestina verlieten, lieten zij verschillende dingen achter, o.a. een nog uit de Turkse tijd stammend spoorwegnet met bijbehorend rollend materieel. Tot voor kort was dit het enige materieel, waarmee de Israëlische Staatsspoorwegen een modern spoorwegverkeer moesten trachten op te bouwen. Tot dat materieel behoorden antieke locomotieven en passagiersrijtuigen en een deel van deze museumstukken is nu ook nog op de baan, want vervanging en vernieuwing zijn nog in het beginstadium.

Nu moet U dit alles niet verkeerd begrijpen. In deze contreien is dit niet zo vreemd als zulks bijvoorbeeld in West-Europa zijn zou. Wat er aan spoorwegen te vinden is in Egypte, Syrië, Irak, Perzië en andere landen van deze onrustige hoek der wereld, is niet veel beter, meestal nog iets voorwereldlijker. En als men nu toevallig niet uit West-Europa of uit Amerika komt, dan vindt men die oude treinen nog niet zo onaardig.

Wat is er nu met de Israëlische spoorwegen gebeurd? De Staat Israël had in de eerste jaren van zijn bestaan bepaald niet de middelen om tot modernisering van de spoorwegen over te gaan. En een particuliere concessionaris kwam niet opdagen, afgezien dan nog van de vraag, of die in Israëls geleide economie welkom ware geweest.

Tot uit het Technische Hulpprogramma van de Verenigde Staten een aantal moderne diesel-locomotieven kwamen. Die men voor de archaïsche personenrijtuigen spande.

Daarna kwamen de Herstelbetalingen uit Duitsland. Uit deze, tot nu toe rijk vloeiende bron van in het bijzonder industriële opbouw, bestelde men weldra ook de vernieuwingen voor de spoorwegen.

Eerst ook enkele locomotieven, toen nieuwe personenrijtuigen, die men met de antieke samen liet rijden en vervolgens gehele dieseltreinstellen, die volledige eenheden vormen.

Met het in gebruik nemen van dit nieuwe materieel, terwijl het oude nog niet afgedankt kon worden, ontstond een nieuw probleem: dat van de klassen. Dit loste men spitsvondig op.

Zonder te willen zeggen, dat Israël een socialistisch land is, want welke definitie men daarvoor beproeft, er zal altijd wel iets — of veel — aan ontglippen, is het land toch opgebouwd door socialistische pioniers. De regeringscoalitie bestaat voornamelijk uit socialistische partijen en er zijn zeker in de collectieve nederzettingen, de kibboetsiem, een aantal socialistische beginselen verwezenlijkt. Dit alles heeft vele stempels op het land gedrukt. En vandaar ook: geen klassen in de treinen.

Een gedeelte van het nieuwe, stralend glanzende materiaal rijdt echter samen met de houten karkassen. En een gedeelte van het reizende publiek, waaronder nieuwe immigranten uit Oriëntaalse landen, gaat af en toe op niet-Westerse wijze met de publieke eigendommen om.

Toen Uw correspondent een tijd geleden met de — oude — trein van Tel Aviv naar Jeruzalem reisde, sloeg hij op het station van Tel Aviv met verwondering een niet-Westers tafereel gade. Het was zeer druk en ieder vreesde, dat het aantal reizigers het aantal beschikbare plaatsen zou overtreffen. Toen de trein voorreed, wierp dus een deel van het publiek zijn kisten en koffers door de ramen naar binnen, om vervolgens zelf langs dezelfde weg zijn compartiment te „betreden", daarbij uiteraard met laarzen en schoenen enige beschadigingen aanbrengend aan ramen, kozijnen en banken.

Men vreesde dus enigszins voor de levensduur van de nieuwe rijtuigen, glanzend gepolitoerd, met uitstekende verende lederen en plastic bekledingen, met prachtige metalen handles, grepen en bagagenetten, glimmend sanitair en hoogst moderne verlichting. En men wilde de ruwe klanten wel weren, zolang men hen nog niet had opgevoed.

Een aparte klasse maken van de nieuwe wagens ging echter niet. Dat zou hebben ingedruist tegen vele principes van de Israëlische samenleving. Toen werd men vindingrijk en stelde de gelegenheid open plaatsen te reserveren. Vóór 150 proetot toeslag op de trajectprijs kan men nu aan het loket een gereserveerde plaats bestellen, keurig met nummer van wagon en plaats. En die gereserveerde plaatsen bevinden zich dan toevallig juist in de nieuwe wagons. Ik zei U reeds, een spitsvondige oplossing.

Men reist dus nu hoogst comfortabel in de nieuwe treinen. Een in het wit geklede kelner komt U dranken en etenswaren serveren, U kunt er rustig Uw krantje lezen en een prettig dutje doen, zonder, zoals vroeger, stijf en geradbraakt wakker te worden.

En dat allemaal in Duitse treinen. Ook dat behoort tot de wonderlijke zaken van dit land.

Veel van de materialen voor Israëls opbouw zijn Duits. Men kijkt uit het treinraam en ziet langs de spoorbaan grote kabelrollen liggen, gemerkt A.E.G. Men bezoekt een relatie in een groot magazijn van metalen en ziet, dat het grootste deel van de voorraden Duits is. Nieuwe, trotse schepen varen de haven van Haifa binnen, gebouwd op de werven van Bremen of Hamburg.

Het na-oorlogse West-Duitsland bleek bereid een grote herstelbetaling — in goederen — te verrichten voor de overigens niet te becijferen schade en ellende, die zijn voorgangers over de Joden gebracht hadden. Vele motieven hebben de beslissing van West-Duitsland tot het beschikbaar stellen en van Israël tot het aanvaarden, bepaald. Een belangrijk argument was, dat Israël na de tweede wereldoorlog de grootste bijdrage heeft geleverd tot oplossing van het door Duitsland veroorzaakte probleem der Displaced Persons. Enige honderdduizenden van huis en hof verdrevenen heeft Israël opgenomen.

En waardoor is de autobus in Israël vervoermiddel nummer één? Tot voor kort bestonden er slechts de treintrajecten Tel Aviv — Jeruzalem, Haifa — Jeruzalem en Tel Aviv — Haifa. Thans is de lijn al doorgetrokken tot Beër Sjeva in het zuiden en aan vele andere plannen is men bezig. Maar het net is nog steeds onvoldoende en de frequentie is nog niet zo groot.

Bij de groei van de Joodse kolonisatie waren het de Joden zelf, die in de Turkse tijd eerst, onder het Engelse bewind later, het verkeer tussen de nieuwe centra en tussen hun nederzettingen moeten onderhouden. Zo ontstonden de autobuscoöperaties, die nog steeds het grootste aandeel hebben in het personenvervoer.

En nu doet de trein z'n best terrein te veroveren. De ritprijs ligt iets lager, dan die van de bus, de service groeit en daartegenover doet zich dan ook het interessante verschijnsel voor van alle vrije concurrentie: de zorgen van de autobus-coöperaties voor het reizende publiek worden ook steeds beter. Nieuwe ruime autobussen verschijnen op de weg, de frequentie wordt opgevoerd, op sommige trajecten wordt lectuur verstrekt, alsmede radioprogramma's. En Israël groeit aldus naar een modern vervoerapparaat toe.

En dan is er nog het instituut van de service-taxi. Zowel in de steden als in het interlocale verkeer rijdt de zevenpersoons Amerikaanse luxe-wagen, die de ritprijs omslaat over zijn zeven inzittenden. Bij de snelle stijging van Israëls bevolking heeft deze instelling aan een behoefte voor de beter gesitueerde voldaan, toen noch bus, noch trein het vervoer aankonden. Inmiddels groeien de verhoudingen naar een zeker evenwicht en behalve de genoemde concurrentie tussen trein en bus, is er een nog veel scherpere concurrentie ontstaan tussen bus en taxi. Een overigens bijzonder gezond verschijnsel in dit land met vele historisch gegroeide, gevestigde belangen.

Een tenslotte: ook op dit gebied blijft Israël een land van contrasten. Op weg naar Beër Sjeva per servicetaxi passeert U, voortglijdende in een glanzend product van de hoog ontwikkelde Amerikaanse techniek, een Bedoeïnenstam met de klassieke vervoermiddelen onzer Aartsvaders: statig en onbewogen schrijdt het schip der woestijn naast U voort. En U vraagt U af of de tijd stilstaat, of wellicht met sprongen van duizenden jaren op U afkomt.

TOM POES EN DE KWANTEN

3413 De ambtenaar eerste klasse Dorknoper kende zijn plicht. Met groot geduld en bewonderenswaardige ijver zat hij de gehele dag bij de haltepaal te wachten op het uur van middernacht. En toen dan eindelijk de verre torenklok 12 uren sloeg en het gekuch van de oude motor hoorbaar werd, kwam hij vastbesloten overeind. Met de hoed diep in de ogen geklemd trad hij voorwaarts toen de bus voor hem stopte. ....

„Richting Goesting?" zei de chauffeur, het hoofd naar buiten stekend. „Juist" zei de beambte. „daar heb ik u! U onderhoudt hier een busdienst nietwaar?"

„Zoals u wilt", hernam de chauffeur. „Maar voordat we verder gaan; hebt u soms ook verzekeringspapieren en andere zekerheden bij u?" ....

„Natuurlijk", verklaarde de heer Dorknoper, een portefeuille trekkend; „alles is in orde. Hier is mijn verzekeringspolis hier mijn ziekenfonds en hier is mijn begrafenisverzekering en hier heb ik mijn aanstelling tot ambtenaar eerste klasse".

„Jammer", zei de chauffeur, zijn motor inschakelend, dan kan ik u niet meenemen naar Goesting. U kunt beter wachten tot u die zekerheden kwijt bent".

„Geen praatjes", zei de beambte kort. ‚Ik wil uw vergunning tot het onderhouden van een busdienst zien".

„Onmogelijk", riep de chauffeur uit. ‚Hoe kan ik nu ooit met vergunningen en zekerheden naar Goesting rijden?"

Met deze woorden gaf hij gas en reed weg, de heer Dorknoper een dichte stofwolk achterlatend. Maar Tom Poes, die zijn eigen plannen had, holde achter het voertuig aan......

HET GEHEIM van de VIJFDE TIARA

Zoek geraakt in een der 1100 kamers van het Vaticaan of „verduisterd" door Pius X?

(Van een correspondent in Rome)

In het Vaticaan is een tiara zoek. Dit is de buitenwereld bekend geworden na de pauskroning. De tiara blijkt al tientallen jaren geleden verdwenen te zijn; zij blijft ook hardnekkig zoek en daar zit iets vreemds in. De Paus kan zijn horloge verliezen, het Vaticaans archief zelfs een handschrift en de Sacrista van Z. H. heeft ongetwijfeld wel eens ergens een paar handschoenen laten liggen. Maar een tiara valt niet bij ongeluk en ongemerkt in een prullenmand, dit voorwerp wordt niet verstrooid in de zak gestoken en later vergeten terug te geven en evenmin laat men een tiara in de tram of in een tax liggen.

De boom der tiara's is bovendien niet zo volgeladen, dat men niet terstond er een, twee zou missen.

Daarom vraagt men zich af: is er serieus iets met die tiara gebeurd? Heeft de H. Pius X zich er meester van gemaakt? Deze Paus kende de waardeschaal der dingen uitstekend en hij wist, dat geen goud of edelgesteente opwoog tegen de nood, vooral niet tegen de nood der zielen. In zijn tijd stonden de financiën van de H. Stoel er zeer slecht voor. Door de confiscatie der kerkelijke goederen in Frankrijk, in Portugal en om andere redenen moest de H. Vader vaak bijspringen uit steeds bijna lege kassen. Pius X heeft zich toen een naam verworven als discreet juwelenhandelaar. Heel wat kostbare stenen heeft hij van paramenten en liturgische gebruiksvoorwerpen laten halen en doen vervangen door imitaties. Heeft Pius X ook de tiara „verduisterd"?

In tegenstelling tot beroemde kroonjuwelen, als de ijzeren kroon van Lombardije, als de Hongaarse kroon van de H. Stefanus, bezit het Vaticaan ten deze geen eerbiedwaardige stukken. Generaal Bonaparte legde bij zijn verovering van Italië Pius VI een ongehoord hoge schatting op en de Paus was gedwongen niet slechts om vrijwel alle kostbaarheden van het Vaticaan en de Sint Pieter te gelde te maken, maar evenzeer die van vele kerken in Rome. Schatten van hoge waarde werden door de Franse legerthesaurie versmolten voor wat kilo's edel metaal, voortbrengselen van kunstenaars uit vele eeuwen werden vernietigd om wille van een handvol juwelen.

De tiara's ondergingen hetzelfde lot, daaronder de tiara van Paulus III. Deze bevatte vier enorme saffieren, die afkomstig waren uit het diadeem van de Romeinse keizer Honorius (384-423). Paulus III (Farnese) had die laten slijpen in de vorm van lelies, de heraldische bloem uit zijn wapen. De saffieren, die van uitzonderlijke historische kostbaarheid waren, zijn uit de tiara gebroken, maar bleven bewaard. Napoleon voelde echter niet veel voor het lelie-symbool, dat sinds eeuwen de vaan der Bourbons sierde. Hij hield het in zijn keizerrijk bij de adelaar. Zo lagen de saffieren ongebruikt in het donker van een cassette.

De eerste tijd na de Franse plunderingen droegen de pausen een tiara van bordpapier, met een stof van gouddraad overtrokken. De drie krone waren van verguld blik en de stenen van het zuiverste glas. Na de terugkeer van Pius VII in Rome heeft de Franse keizer de Paus, als teken van verzoening, een echte tiara cadeau gegeven, waarop weder de saffieren van Honorius-Paulus III prijkten.

Later kreeg Pius IX een tiara ten geschenke, hetzelfde geschiedde Leo XIII bij zijn jubileum en als laatsten gaven de Milanezen aan hun Pius XI een tiara cadeau. Dan is er nog een uit de tijd van Leo XIII; deze echter wordt niet meer gebruikt. De tiara tussen haakjes, die het Petrusbeeld in de Sint Pieter siert bij plechtige gelegenheden, telt in deze rij niet mee. Deze imitatie-driekroon past niet op een mensenhoofd, want de gehele bronzen aureool van het Petrusbeeld moet erin kunnen verdwijnen.

In theorie beschikt dus de Apostolische Sacristie over vijf tiara's, in werkelijkheid berusten er maar vier. Dit is vrij krap aan, want bij solemnele pausplechtigheden zijn drie tiara's in gebruik: een is er voor de H. Vader en twee staan gedurende de H. Mis op het altaar.

Het verdwijnen van de tiara van Pius VII wordt duisterder, naarmate men in de trant van Father Smith zijn gedachten erover laat gaan. Het lijkt immers niet zeer aannemelijk, dat Pius X die zou hebben laten verdwijnen — en dit zonder gerucht. Uiteraard hebben de pausen het meest volledige beschikkingsrecht over deze goederen, maar het versmelten der tiara zou Pius X maar weinig geld opgebracht hebben. Slechts de saffieren, en wel in hun geheel, hadden bijzonder hoge waarde, waarop bij verkoop ogenblikkelijk de markt zou gereageerd hebben. Zou Pius X de driekroon heimelijk te gelde gemaakt hebben, dan impliceert dit min of meer, dat hij de saffieren, volgens de opgave ieder „een vinger lang en drie vingers breed", heeft laten kloven tot kleinere stenen. Maar daarmede was in feite hun waarde weg.

De mogelijkheid blijft open, dat de tiara zich nog steeds in het Vaticaan bevindt, in een der kasten van een der elfhonderd kamers en zalen, in een kist op zolder of ergens in een kelder.

Het zou niet de eerste keer zijn, dat na lange tijd plotseling weer iets terecht kwam. En men vertelt, dat een paar jaar terug plotseling de (verguld houten) pluimen opdoken van de karos van Pius IX. Zij zaten in een kist, die zijn weg had gevonden naar een gewelf onder het Apostolisch Paleis.

Maar er is enig verschil tussen stukken met een anecdotische museumwaarde en vier van 's werelds meest vermaarde saffieren.

Het spijt uw correspondent werkelijk, dat dit verhaal als een nachtkaars uitgaat: het geheim der vijfde tiara blijft vooralsnog onopgelost.

Maar wie weet: misschien zal eens een Augustijner broeder, dienstdoend plaatsvervangend onderkoster ad hoc der Paleissacristie, uit liefhebberij bijvoorbeeld op zoek naar het vorige verdwenen conclaafpotkacheltje, een met krakende, in jaren niet meer smeerde scharnieren openen en daar een hoek op de bovenplank de befa[...] de tiara, grijs van stof, terugvinde[n].

De broeder zal ongetwijfeld een s[...] stijgen op de hiërarchische ladder sacritae minores en wij beloven van alles op de hoogte te zullen hou[den].

Esso-raffinaderij in Botlek in 1960 in werking

Alleen al voor drie miljoen aan palen in de grond

(Van een medewerker in Nederland)

Met het oog op de door haar verwachte ontwikkeling heeft, zoals bekend is, de Esso Nederland n.v. enige jaren geleden besloten een nieuwe olieraffinaderij te bouwen in het Botlek-gebied. Met de bouw van deze raffinaderij is inmiddels een begin gemaakt. Van de in 1960 in deze raffinaderij te verwerken aardolie zal tweeentwintig en een half procent afkomstig zijn van de olievelden welke de Nederlandse aardoliemaatschappij in ons land exploiteert. De moedermaatschappij van de Esso, de Standard Oil Company (New Jersey), is voor vijftig procent in de N.A.M. geïnteresseerd. Tengevolge hiervan vloeit reeds jaren de helft van de produktie aan ruwe aardolie, die thans anderhalf miljoen ton per jaar bedraagt, in de tanks van de Esso. Dit heeft de heer A. J. Küselbos, commercieel directeur van Esso Nederland n.v., onlangs medegedeeld.

Ir. J. A. Beukers, assistent manager van de Esso raffinaderij Rotterdam en algemeen procuratiehouder van Esso Nederland n.v. deelde o.m. het volgende mede:

Indien een fabriek als die welke zijn maatschappij thans laat verrijzen een twintig jaar geleden had moeten worden gebouwd, dan zou volgens de huidige conjunctuur het te investeren bedrag (dat nu honderdtachtig miljoen gulden bedraagt) zeker zeventig à tachtig miljoen gulden minder hebben kunnen zijn. Het meerdere is z.i. uitsluitend nodig om aan de kwaliteitseisen te kunnen voldoen die automobilisten en andere gebruikers van vloeibare brandstoffen thans stellen.

Op het ogenblik zijn reeds zevenentachtig technici en andere functionarissen in vaste dienst van de raffinaderij. Zij hebben tot taak al datgene voor te bereiden dat straks nodig is om het bedrijf te leiden. Zij zijn dus in het geheel niet betrokken bij de bouw van de fabriek.

Bij gebrek aan een vaste oeververbinding in het gebied van de Nieuwe Waterweg op korte afstand van de Botlekterreinen zijn de leden van het per[...]soneel van de raffinaderij om pra[kti]sche redenen aangewezen op huisv[es]ting aan de zuidelijke oever. Plann[en] voor een tunnel bij Vlaardingen staan wel, aldus spreker, en wij mo[gen] slechts hopen dat deze plannen spoe[dig] gerealiseerd zullen worden.

Verscheidene institutionele belegg[ers] zijn intussen bereid gevonden wo[on]ruimte voor het personeel van [de] maatschappij te bouwen. Zo wordt [in] Spijkenisse aan 267 huizen voor [em]ployees der maatschappij gewerkt. [De] eerste van die woningen zullen verm[oe]delijk half januari klaar zijn, de r[est] in de loop van 1959.

Het terrein waarop de raffinad[erij] komt heeft in totaal een oppervla[kte] van 172 ha. Voorlopig zal daarv[an] slechts tachtig ha worden bebouw[d].

Op het terrein komen dertien gr[ote] tanks voor opslag van ruwe olie. E[lke] tank heeft een inhoud van vierentw[in]tig duizend kubieke meter en een [dia]meter van 46 m. Deze tanks word[en] gebouwd door een Amerikaanse fir[ma] die voor de bouw twaalfduizend [ton] staal moet verwerken. Een Nederla[nd]se firma zal een groot aantal klein[e] tanks bouwen en daarvoor drieënzev[en]tig honderd ton staal verwerken.

Er wordt rekening mee gehouden [dat] in de periode van grootste bouw[be]drijvigheid op het terrein ongeveer [vijf]tienhonderd mensen werkzaam zu[llen] zijn.

Verscheidene eenheden van de [fa]briek zullen op een fundering van [be]tonnen palen steunen. Warneer alle [ge]bouwen gereed zijn zullen ruim zev[en]entwintighonderd palen, met een [ge]middelde lengte van vijfentwintig [me]ter, de grond zijn ingeheid. De ge[mid]delde kosten van een enkele beton[nen] paal zijn duizend gulden, zodat er v[oor] een kleine drie miljoen gulden aan [ma]teriaal in de grond wordt gestop[t].

Aan de rand van het terrein ko[men] twee steigers voor tankschepen tot [een] laadvermogen van 47.000 ton de[ad]weight. De gemeente Rotterdam he[eft] gegarandeerd dat het water voor [de] steigers dertien meter diep zal zijn.

Vijftien kinderen en een moeder in BOSWEL in brand omgekomen

Boswell (Oklahoma). — Vijftien kinderen en de moeder van tien hunner hebben gisteren de dood gevonden tijdens een brand, die de hut, waarin zij te Boswell, in de Amerikaanse staat Oklahoma, woonden, in de as legde. De vader van het gezin, een kleurlingarbeider, was juist op jacht gegaan, toen de brand uitbrak.

Op een na werden de lijken van alle slachtoffers gevonden opeengepakt rondom een bed in een vertrek, dat geen uitgang naar buiten gaf. Het andere lijk lag voor een stukgeslagen venster, waardoor een kind kennelijk geprobeerd had zich in veiligheid te brengen.

Wenen. — Het in Wenen ver[-]schijnende blad voor Hongaa[rse] vluchtelingen Magyar Hirado me[l]de dat de Roemeense autoriteit[en] kortgeleden in het district Cluj ho[n]derden mensen hebben gearre[s]teerd. Onder de gearresteerden zo[u]den zich 400 priesters bevinden.

WIE ADVERTEERT — EEN MOORD!

door AGATHA CHRISTIE

22

„Ik vermoed, dat u Phillipa Haymes een verhoor heeft afgenomen?"

„Ja, ik wilde weten wat zij als ooggetuige gezien had."

„Had u dan niet tot één uur kunnen wachten? Het is toch beter, dat u haar een verhoor afneemt in háár tijd, dan in de mijne......"

„Ik moet zien, dat ik zo vlug mogelijk weer op het hoofdbureau kom."

„Niet, dat je tegenwoordig enige consideratie kunt verwachten. Of een behoorlijke dagtaak. Laat op het werk. Eerst een half uurtje rondhangen. Een rustpauze voor een kopje koffie om een uur of tien. Niet werken zodra het begint te regenen. Als je het gazon gemaaid wilt hebben, mankeert er altijd wat aan de grasmachine...... En vijf of tien minuten vóór de tijd van het werk weglopen."

„Ik hoorde anders van mevrouw Haymes, dat ze gisteren pas om tien minuten vóór half zes van hier is gegaan, in plaats van om vijf uur."

„O ja, mevrouw Haymes gaat op in d'r werk. Ofschoon...... ik ben hier ook wel eens komen kijken, dat ze nergens te vinden was...... Zij is in elk geval een dame, weet u, en het is onze plicht wat voor die arme oorlogsweduwe te doen. Tegenwoordig met die lange schoolvacanties krijgt ze anders heel wat vrij, maar dat is overeengekomen. Ik heb haar wel gezegd, dat er zulke uitstekende vacantiekampen waren, waar je je kinderen gerust kon heensturen en waar ze zich veel beter amuseren, dan wanneer ze met hun ouders moeten gaan wandelen. Eigenlijk hoefden ze in de zomervacantie helemaal niet thuis te komen."

„Maar daartegen zal mevrouw Haymes wel enig bezwaar hebben gemaakt!"

O, dat kind is zo koppig als een muilezel. Net in de tijd van 't jaar, dat ik elke dag het tennisveld gemaaid moet hebben. Die oude Ashe maakt er maar wat van. Maar met mijn wensen wordt nooit, nooit rekening gehouden."

„Ik denk, dat mevrouw Haymes dan ook wel minder salaris zal krijgen dan gewoon."

„Natuurlijk. Ze kan moeilijk anders verwachten."

„Dat spreekt. Goedenmorgen, mevrouw Lucas."

„Het was gewoon verschrikkelijk," verklaarde mevrouw Swettenham hoogst voldaan. „Werkelijk verschrikkelijk! Maar ik vind, dat ze daar op het bureau van de Gazette véél en véél voorzichtiger moeten zijn met het aannemen van advertenties. Ik vond het dadelijk al vreemd toen ik het las. Dat zei ik je, nietwaar Edmund?"

„Kunt u zich nog nauwkeurig herinneren wat u deed toen het licht uitging, mevrouw?" vroeg inspecteur Craddock.

„Wilt u wel geloven, dat uw vraag me doet denken aan het raadseltje van onze oude kindermeid? „Waar was Mozes toen het licht uitging?" Het antwoord luidde natuurlijk: „In 't donker!" Net als wij gisteravond. We stonden in gespannen afwachting, benieuwd wat er ging gebeuren. „Wat een aangrijpende vertoning," dacht ik eerst. Een duistere gestalte in de deuropening, met een revolver en 'n zaklantaarn en zo'n dreigende stem: „Je geld of je leven!" O, ik heb er eerst werkelijk van genoten! Maar het volgende ogenblik was alles afschuwelijk! Echte kogels! Ze floten gewoon langs je oren! Precies als zulke overvalcommando's in de oorlog."

„Waar zat of stond u op dat ogenblik, mevrouw Swettenham?"

„Ja, laat eens kijken, waar was ik? Met wie was ik in gesprek, Edmund?"

„Daar weet ik helemaal niets van, moeder."

„Vroeg ik juffrouw Hinchliffe niet juist of ze haar kippen levertraan gaf met het koude weer? Of was het mevrouw Harmon...... nee, die was net binnen gekomen. Ik geloof, dat ik juist tegen kolonel Easterbrook zei, dat ik het toch maar gevaarlijk vond, dat ze hier in Engeland nu ook al een laboratorium voor atoom-onderzoek hadden. Dat moesten ze eigenlijk op een onbewoond eiland doen. Stel je voor als al die radio-activiteit losbarst!"

„U weet dus niet of u stond of zat?"

„Komt dat er trouwens erg op aan, inspecteur? Ik moet bij het raam of bij de schoorsteenmantel hebben gestaan, want ik was vlak bij de pendule, toen die begon te slaan, dat weet ik nog best. Wat een aangrijpend moment! Toen we allemaal stonden te wachten om te kijken of er nog iets van kwam."

„U sprak van een verblindend licht van de zaklantaarn. Scheen het licht recht in uw gezicht?"

„Ja, precies in mijn ogen. Ik kon niets zien."

„Hield de man het licht stil of liet hij het door de kamer spelen, mevrouw Swettenham?" vroeg inspecteur Craddock.

„Dat weet ik heus niet meer. Wat van tweeën, Edmund?"

„Hij liet het licht langzaam over ons glijden, natuurlijk om te weten hoe wij reageerden, of wij hem ook misschien zouden bespringen."

„En waar stond u precies in de kamer, meneer Swettenham?"

„Ik stond met Julia Simmons te praten. Wij stonden met ons beiden midden in de kamer, in de grote kamer."

„Waren er ook nog mensen in de kleine kamer met de erker?"

„Ik geloof, dat Phillipa Haymes daar heen was gegaan. Zij stond bij de schoorsteenmantel in de andere kamer. Ze zocht daar iets, geloof ik."

„Heeft u ook enig vermoeden omtrent dat laatste schot? Was dat zelfmoord of een ongeluk, denkt u?"

„Daar heb ik geen idee van. De man leek wel om zijn as te draaien, opeens ineen te krimpen en neer te vallen...... maar het was allemaal vrij chaotisch. U moet zich indenken, dat we eigenlijk niets konden zien. En toen begon die buitenlandse vluchtelinge het hele huis bij elkaar te gillen."

„Heb ik goed begrepen, dat u haar uit de eetkamer heeft verlost?"

„Juist, dat was ik."

„De deur zat dus werkelijk aan de buitenkant op slot?"

(Wordt vervolgd)

Dit jaar ook een kindercarnaval

Oranjestad. — Door het Centrale Carnavalscomité wordt hard gewerkt om van het komende carnaval op Aruba iets bijzonders te maken.

Mede met het oog op de ontwikkeling van het vreemdelingenverkeer op ons eiland wordt er naar gestreefd een steeds grootser en aantrekkelijker programma op te stellen, waarbij men steeds weer profiteert van de ervaring, welke in vorige jaren werd opgedaan.

Dit jaar is aan het programma voor het eerst toegevoegd een kindercarnaval, dat in het Lago Sport Park wordt gehouden en waartoe een speciale damescommissie werd benoemd. De kinderen zullen tijdens dit grote feest ook een eigen koningin en prins kiezen.

Verder vindt op 10 januari as. de verkiezing plaats van de „grote" prins carnaval en wel tijdens een bal, dat in het gebouw van Aruba Juniors in de Venezuelastraat te Oranjestad wordt gehouden.

Verder vermeldt het programma:

25 januari: Prins Carnaval maakt een rondrit over het eiland en zal door de tijdelijk gezaghebber worden ontvangen. De rondrit begint om 10 uur des morgens bij de Luchthaven en eindigt des middags om 13 uur bij de klub van Lago Heights.

Diezelfde dag wordt in het Lago Sportpark van half drie des middags tot half zeven met het grote kindercarnaval begonnen. Daar worden de verkiezingen gehouden voor de Kinderkoningin en -Prins. Daarna is er voor de volwassenen vanaf 20.00 uur een groot bal in de Swingsters Square Garden.

Op **31 januari** wordt in het Wilhelminastadion de Carnavalskoningin gekozen.

Op **6 februari** vindt de kroning plaats van de Koningin, ook weer tijdens een feestelijke bijeenkomst in het Stadion.

Op **7 februari** is er de grote Carnavalsoptocht te San Nicolas. Onmiddellijk na de parade worden de prijzen uitgedeeld en wordt de dag besloten met een bal in de Swingsters Square Garden.

8 februari volgt de grote optocht te Oranjestad. Deze zal dit keer beginnen bij het Stadion en eindigen bij Trocadero, waar de prijzen worden uitgedeeld.

Aanmeldingsformulieren voor deelname in de carnavalsstoet, moeten uiterlijk 26 januari as. worden ingediend bij de sekretaris van het Centrale Carnavalscomité, de heer A. J. Augustine, Postbox 294, San Nicolas. Uiterlijk 19 januari moeten de formulieren worden ingediend voor het kindercarnaval.

De formulieren voor deelname aan de verkiezing van een Carnavalskoningin moeten uiterlijk op 26 januari worden ingediend.

De Koningin

Kandidaat-koninginnen moeten ongehuwd zijn en niet jonger dan 16 jaar. Zij mogen niet ingeschreven zijn als leerlingen van een school. Kandidaten moeten tenminste één jaar zijn ingeschreven als inwoonster van Aruba. De deelneemsters moeten gekleed zijn in een avondjapon, waarover een sjerp, welke de naam vermeldt van de klub of firma, welke wordt vertegenwoordigd.

Op 30 januari is er een generale repetitie in het Stadion, waarbij de kandidaten aanwezig moeten zijn.

Uit Politierapporten

Oranjestad. — Een wielrijder deed aangifte, dat hij op weg naar Tanki Leendert van achteren werd aangereden door een onbekende auto. De bestuurder van de auto reed door. De wielrijder werd licht gewond aan de linkerarm. De schade aan het rijwiel bedraagt ƒ 5,—. Naar de dader wordt een onderzoek ingesteld.

Er werd aangifte van diefstal gedaan van 2 knipperlichten van een auto. Door de politie werd een man aangehouden, die in het bezit was van de lichten. Na aanzegging van P.V. werd hij heengezonden.

De patrouille van San Nicolas constateerde een sterke brandlucht in perceel Nieuwe Weg 74. Vijf kinderen lagen in het huis te slapen, en hadden niets gemerkt. Een pan stond aan te branden. De stoof werd afgezet en de ouders, die niet thuis waren, gewaarschuwd.

De politie vestigt er nogmaals de aandacht op, dat er streng zal worden opgetreden tegen het parkeren op trottoirs. In verband hiermede werden dinsdag 5 processen-verbaal opgemaakt.

De heer van Gaalen vond een ring met 3 sleutels.

Aanrijding: Op de weg naar Meiveld ter hoogte van Tarabana sloeg bestelauto 1401 van de Baby Bakery over de kop. De schade bedraagt ƒ 1200,—. Een onderzoek wordt door de politie ingesteld.

Er werd een knoekoebrandje gemeld op de zandweg te Sabana Blanco. De spuit rukte uit en bluste het vuur in twintig minuten.

In een bar te Bubali vroeg men assistentie voor een man, die orde en rust verstoorde. Hij werd in de stad ter ontnuchtering ingesloten.

AGENDA ARUBA

Kantoor Amigoe
Toricellistraat 16, tel: 1233.
Vrijdag 9 januari 1959.

BIOSCOPEN.

De Veer:
„Verboden Huwelijk" om 8.30 uur (Duits met Ned. tekst) met Martin Benrath en Paul Bildt. (18 j.)

Rialto:
„Los 3 Bohemios" om 8 uur (spaans) met Luis Aguilar, Agustin Lara, Pedro Vargas en Lina Salome. (18 jaar).

Principal:
„Trooper Hook" om 8 uur met Joel McCrea en Barbara Stanwijck. (18 jaar.)

Aurora:
„Francis in the haunted house" om 7.30 uur. met Mickey Rooney en Francis the talking mule. (alle leeftijden)

Savaneta
„Island Women" om 7.30 uur met Mary Windsor en Vince Edwards. (18 jaar).

Botica's
O'stad. Botica del Pueblo. tel: 1253
S. Nicolaas, Botica San Lucas. tel. 5119.

Burgerlijke Stand

Oranjestad. — Geboren: Op 2 januari **Edmund Raphael Leonard**, zoon van de heer en mevrouw C. E. L. Daniel-Toussaint. Village Noord 51b.

Op 3 januari James Valentine, zoon van de heer en mevrouw N. J. Peterson-Martinus. Curacabaai 109a en Marjorie, dochter van de heer en mevrouw R. Thiel-Boekhoudt. Paradera 114.

Op 4 januari: Esmeraldo Ricoberto, zoon van de heer en mevrouw J. Harms-Stamper. Mabon 18.

Op 6 januari Rodney Anthony, zoon van de heer en mevrouw J. A. Westerburger-Silva. Maria Christinastraat 22; Xiomara Imelda, dochter van mej. R. Rasmijn. Ceintuurbaan' 17b. Soleida, dochter van de heer en mevrouw L. R. Gonzalez-Croes. Hooiberg 14.

Op 7 januari Jacintho, zoon van mej. I. Kelly. Ayó 5.

Op 8 januari Teófilo, zoon van de heer en mevrouw A. Ras-Winterdaal. San Barbola 32.

Op 4 januari: André Desiré, zoon van de heer en mevrouw G. J. Schouten-Blanchard. Wilhelminastraat 2 en Elvira-Gladys, dochter van de heaer en mevrouw E. Donato-Vrolijk. Paradera 38.

Op 6 januari: Valentino Melchor, zoon van de heer en mevrouw J. Maduro-Kock. Rooi Bosal 18.

Jazz Society komt met eigen radio-programma

Oranjestad. — Aangemoedigd door de grote belangstelling welke de Aruba Jazz Society ondervond bij de door haar georganiseerde jazzbijeenkomsten, werd door het aktieve bestuur besloten om voortaan geregeld radioprogramma's uit te zenden van echte jazz....

Radio Kelkboom stelt iedere maand een half uur beschikbaar en het eerste programma zal nu zondag a.s. om 11.30 uur worden uitgezonden.

Het ligt ook in de bedoeling om later een opname te laten horen van het laatst gehouden jazz concert. Voor deze uitzending zal nader dag en tijd bekend gemaakt worden.

Hersengymnastiek van Radio Kelkboom

Oranjestad. — Radio Kelkboom begint binnenkort, in samenwerking met de Curom met een serie hersengymnastiekprogramma's. Het is de bedoeling dat zowel de Curom als Kelkboom een competitie organiseren en dat aan het eind de winnaars van Aruba en Curaçao tegen elkaar uitkomen.

Op Aruba is de organisatie in handen van de heren van Wegberg en Carpay bij wie men nadere inlichtingen kan krijgen en teams inschrijven. (tel. 2312).

SCHOUTEN luistert goede raad

Oranjestad. — Chuchubi's uitgever G. J. Schouten belde ons gisteren op met de mededeling, dat hij de goede raad van anderen, vooral als ze gegeven worden door kranten, niet graag in de wind slaat. Ieder wijs mens houdt rekening met de publieke opinie, aldus de heer Schouten, die in verband met de wijze lessen van de kranten besloten heeft zijn pasgeboren zoon toch maar niet met de naam „Kwiels" het leven door te zenden, maar hem nu de ordentelijke namen Andre Desire heeft gegeven....

Grote vreugde heerste er in twee Cypriotische gezinnen, toen de gouverneur van Cyprus de terechtstelling van twee ter dood veroordeelde Cyprioten verhinderde. Foto: terwijl de moeder van de veroordeelde Constantinides de hand kust van de priester, die de heugelijke tijding bracht, omarmen de gezinsleden de overgelukkige vader.

Zijn er brieven van U bij?

Lijst No. 49 van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden stukken.

BRIEVEN.

A. Robert R. Allen, M. W. Alers, Emma Augustini, E. Albertas, Lucia Admus, Antino Arvaro, Joseph Allie.

B. G. C. Bakker, Hellen Berrenstein, W. Boepsing, Tuaria Benavidez, Francisco Bermudez, M. L. Booy, Th. Bouma-v.d. Reest, A. Boyde-Joseph, D. Broun, H. Bergsma. Fernand Bance, J. Borghans-Delraux, B. Bernabela, J. Berrevoets-Vermeer, B. Berkhout.

C. Dario Craanberg, Rose Anne Connor, Edna Crosse, Dario Crispolla, Carmen V. Curiel, Caribean Material Corp., N. Camp, D. M. Cadette, Simons Cole.

D. Elizabeth Delaney, J. M. A. Dumoulin, L. H. W. Delmar, L. A. Dilrosun.

E. Ph. Eddy, L. Eerting, Enrique Everts, Silfred R. Emanuel.

F. A. Fleischacker, Winifred Flaherty, Florey Federica, Frine Felida.

G. Miller Guide, Christine George, Elypinia Flaneng German.

H. F. F. Hankey, Sarah Hodge, Mathilda Hanly, H. A. Haveman-Kuin, Istrella Helinio, J. A. Heeksloot, Wilhelmina Hodge, S. E. Hillenga, R. Hozelhoff-Hanraads, J. H. Hill.

I. Elaine Ismael, A. Ooster Ignatius.

J. S. N. Jeppstra, R. V. Jones, Jose de Jesus, I. Joseph, Minette James, Francis Joseph, Augustina Juliana, Johai Sucs., V. Sin-A-Jen.

K. Nicolaas Koomen, Antonio Maria Klepper, G. Kustener, S. Kruyswijk-Christiaans, I. Kuils.

L. B. Lie-A-Kwie, A. G. Land, de Laar-van Pauluys, Monica Laurent, Madalena Locadia, J. Lubberink, G. C. M. Luijk.

M. Guillermo Mejia, W. A. P. Marugg, R. Martha, Irene Marlin Emiliano Maduro, Evidencia Maduro, Fernando Martines, Telma Melfort, Rosa N. Marcos, Chigusson Marriza.

N. Aril Niggelie, H. Nolte.

P. Mario Pourier, Monica Prince, G Patrilh, Lilian Paroran, N. Plantijn.

R. Elisabeth Rock, Frido Rellum, Angella Rodriguez, Enrique H. Ramada, C. Rietman Schout, Ruth Richardson, C. H. M. C. Ramaekers, Wageberg & Reinherc.

S. E. R. Schmidt, H. Stuwe, Mary Sweeney, Dafodil Steel, Walter Scott.

T. Eris Thomson, Charles Twitt, Simca Trading, Erelle Tetam, Carl Thomsen.

V. W. Vervoort-de Korte, Rosamenda Ventura.

W. Hildreth Weerwind, A. G. Warburg, (2) Pedro A. de Windt, N. N. M. v.d. Weide, R. E. Waight.

POSTWISSELS.

Francisco Bermudez, Linda Aldrida Mac Donald.

BRIEFKAARTEN.

A. Virginia Alpines, S. Apostel, Carmen Augusta, Johana A., Juana Bautista Artaez, Vilma Arubi, Reinita Albertus, Hector Ansermo, Albertina, Maria Alves, Isabel Ansano, Imelda Avaleaar, Ezegiel Albertus, Edna Alberto, Sylvia Alberto, Irene Arrindell, Angela, Hilda Arduin-Pinas, Alicia Adamus, Jacob Arendell, Rosalia Anthony, Angel, Isabel Antony, Angelentina.

B. F. Brunings, Lourdes Boyé, Francisco Bermudez, Gerda Braaf, A. Best, Odela Barth, C. Baird, Florence Bedrian, Charles Berkle, P. Berrevoets, Gladijs Baank, J. A. R. Blom, Ione Buike, Wilma Blokpoel, M. Berenstein, Maria M. Biesbroek, J. Braumuller-Monsanto, C. R. Boekstaaf, I. Blom, Bloemen, Saturnilla Barbara, J. Berenstein, Frenk Boekhoudt, Vera Browne, Christina Busby, Charles Brooks; Sarah Brown, Brooks, Sadie Bryson, James Brooks, Balinge, J. R. Bonoo, T. Baank, Angela Bruch, C. van der Berg, E. M. Bloeiman, Christophine Bryson, Agnes Berkel, Derek Bendit, Blokpoel, Elfreda Barrow.

C. Efraim Clemencia, Virginia Casimiri, Rosetta la Cruz, Donald Campeñar, Maria Carolina, Vilma Calmes, Laura Ceasar, Mosa Cicilia, Altamira Carolina, Silma la Cruz-Winklaar, Ada Charles, Daphne Crosse, Edgar Cicilia, Mack Cheung Him, Felicia Coaks, Guillermo Campanard, Errol Cherrijn, Eliott Carty, Toko Corsina, E. Cijntje, Tatica de Constncia, Oracio Cicilia, Sal Cecilia, Vilma L. de Comperts, Sylvia Cecilia, E. C. Carlita, Keturah Cuffy, Vilma L. de Comperts, Berta Gomez, Mario Clementina, C. E. Clarinda, R. de Cecilia, C. Mackintosh Clark, Sylvia N. Cecilia, Molly Chocolaad, Errol Charles, Roosmary Casares, Felicia Cooks, L. Cecil.

D. Daniel, Ivy Dal, Daisy, W. Dunker, Dunker-van Amson, Elsi Davelaar, Julio Deonicio, A. J. & C. Dilliams, Georgina Douglas, W. Dunker, Iris Dembruck, Cornelis Domacase, Isabella Daanchi, L. A. Davelaar, W. Dunker, Milliam Delpeche, Bertranda Dowling.

E. Eduard Entringh, Phenana Eddy, Esquire, Irene Elvin, Petrona Emerenciana, United Dairy Equipment Co., Walter Evertsz, E Engelhardt, Irene E. Elwin, Judith Engelhardt, Everon, Esser, Judith Engelhardt, Mildred Ethna.

F. Elba Fernandez, Nazareth de Freitas da Silva Neto, Johnny Felth, Fixton, Fientje, Dollorieta Farmades, Juliette Fontaine, R M. Fernandes, Elba Fernandez, Elypina German Flameng, P Flyn, Fritz Reiter Raul Friedrick, N. Felida, Freddy de Frieck, Virginia Floranus, Denicia Fortunata.

G. Christopher Grant, Syltha Gilbert, A. M. Gomez, Gerard, Gladys Gravel, Sarafina Girigorie, Johan Goedgedrag, Hipolito Gumbs, Venancio Gomez, Cleaton Gackson, Manuel Gossalves. A. G. de Graaff, Demil George, H. J. Gelenbrecht, J. C. Gunning Cyrell Gubbs, M. Gibbs, Humphrey Grotestam, S. G. Gorpon. Frits Gonest, Ronald Garcia, Luciano Girigorie, Irene Gumbs, Jane de Graaf, Olive Guiste, Eileen Grant, Manuel Gonsalves.

H. A. Hurt, Haseth-Fieters, Lena Sofia Hyman, Catharina Haddocks, Milton Hooi, Alma House, Hermanus, A. Hucar, Herwig, Joyce Hunte, Johan Hooi, Hoyer-Evertsz Viola Hicks, Hart, Herdigeen, Heronimus, A. Moises Henriquez Flora de Haseth, Eileen Hawkins. Alfonso Hadose, de Hooi, A. B. M. Holland, Stien Hassell, Murlin Henriquez, Alwin Huyzen, Elsie Henry, Iris Hows, Gloria Hassell, . Henriquez, Charles Hatot, Marionita Hellburg, R. C. Hooker, C. Haas, Flores y Hagan, Fernaando Hart.

I. Imelda, Harold Ignacio, Petra Ietswaard, Julia Isidora, Georgette Iross, Rafael A. Isenia, Joe Goodhue.

J. Young, Josefina Josefina, Yustu Josepha, Jansen, Hilda Joseph. Felecita Joseph, Edward Arthur de Jongh, Ursula Jansen, Antonio D. Jansen, Rosaida Juliana, Simona Janga, Mildred James. Polito Jansen, E. Jones, Mildred James, Ottmar M. James, Mildred n. James, G. James, Camilio de Jongh, Edna Jansen, J. de Jong, Fred S. John.

K. Kleinmoedig, Esmeraldo Kirindongo, Ko-Kar-Son, F. Kolinet, Carl Kester, T. van der Kolle, G. Knaap, Mary E. Knight, Kruyswijk, Isidora Koster, Koos de Kiewit, Alfonso Kleinmoedig, M. Klessens, J. Kaersenhoute Odulio Koster, Winifred King, Virgilio Kociman, H. Kees.

L. Reginald Lebacks, S. Williams, Emerita Victoria Lusana, Catherina Lawrence, Precilia Lauvender, D. Loos, Gloria Leyting, Odulio Lesseur, Laurens, Swinda Leer, Jantji Lourens, E. Laagland, Lippla, Laboyie, James Lake, Lenhenhoft, R. Lo-A. Ljoe, Ivan Lee, Melba Lunkers, Maria Locadia, Jan. L. G. van Leeuwen, Johanita Lai, D. Latiers-Holtzer. H. Lichtveid, A. D. Lomens, Hortencia Lopez, Luis Luciana, Ghulia Leticia, Emelda Lawrence, Etmilda Leocadia, J. Leeuwenkamp.

M. Parhadus Matthew, A. Missen, Lionel Marshall, M. Mezas, Simona Martina, E. Maduro, L. Morales, Carolina Martina, Mezas, C. Martina, Andrew Marris, Martins Mesera, Serapio Muskiet, Cecilio Manuel, Malivia Marenda, Silvia Maduro, C. Martis, Victor Monte, Cornelia Marta, Grisueña Martes, Florencia Martha, Gilbert Martina, Cornelia Marta, Murphy, O. Martines, Rubmet Muller, M B. de Martina, Swinda Martina, Leonora Mijers, Ernesto Malbert, Raleigh Maidenland, Robert Maycock, Robert Maycock, Gretha Martha, Aldwin Mack, Fidel Marie, Martinus, Ernesto Martis, Pedro Jacobo Manuela, Susana Martina, Claire Marks, Juliana Merkies, Rosa Malbert, Ethel Martina, Boy Miebman, N. v. Harrewijn, Petronilia Mundt, Maduro, Angela Martina, Elvio E. Matthew, A. B. Maduro, Jean Michel, Tio Martina, Martina, G. Martinus, Margaritha Mercelino, Koster Monte, P. D. Mangai, (2).

N. Maria Nicolaas, Maria A. Naboa, Johanita Velder, Doris Niles, Louis Nicolaas, Nicolina, Rose Nicolaas, Doris Niles, Donald Noor, Francisca R. de Nuñez, Boy Narain, Hamilton Nolan, Victor Nicia.

O. Roberto Oliana, Olga Olbina, Gloria Odulia, C. Orman, E. Orna, Dyesico Ogenio, Victor R. Ossen Kapp, B. Overkamp.

P. Eveline Paulina, Nini Pontillus, David Pontillus, Ethell Preece, Edna Pinto, Wanita Perez, Selsio Peter, Eremita Paulina, Richard de Palm, Margarita Pedro, Flauvia Peterson, Joseph Peterson, S. Petrona, N. Plantz, E. Plet, Aura Pieters, Pieternella, Monica Prince, Angelo Pina, Alice Proctor, Antony Pinedo, Marcelia Polonus, E. Pool, Th. Prade, F. Picot.

R. J. v. Rens, Norma Rafaela, Ds. Ritfeld, Richardson, R. Rumay. Orelie Rolan, Elisa Rina, Leonila Ras, Reguilda Rodriguez, Audrey Richards, Alberd Rymond, Margaret Rombley, R. Rodriguez, Rafael, Roberto Ramirez, S. J., L. Reenis, Leonard Richardson, Debbie Richardson, Hubert Richardson, Win den Ridder, Jose Romero, Ricardo.

S. V. Sterling, J. Schepers, S. Sambo. Suykerbuyk, Urcille Statham, J. P. Schol, Slijngaard, Sterling Semeleer, James Sprott, H. Smith, Maud Adina Stephens, M. Steunebrink, Cleveland Smith, Hilda Sterling, J. P. Schol, H. Swaag, Celita Sambo, Antonia Savans, Elder Schoop, P. O. C. Schoop, Ras-Sefelaar, J. Sellies, Juliana Sep, Juliana Serberie, Ewald Singh, Siem-Kon-Tja, S. Slijnstijn, Smith, E. Snoyl, Rafael Sommersoll, D. E. van Stede, D. Steel, H. Stroomnat, Muriel Stevenson, W. Stuger.

T. H. Themen, H. C. G. Thijn, Veronica Thomasia, Lionel Thompson (2), T. Tjon-A-Tjoen, Jerry Taarup, H. J. Tweeboom, Elias E. Thielman, Nancy Turner, P. Thielman, J. Ch. Thielman, Z. P. Thielman, Horshio Themen, Eveline Tilburg, John Thomas, W. Tjon, W. Tjon-Joek-Tjien, Eris Thompson, J. Tuyeehut, H. A. Tonton, William Thomas.

U. Juliana Ursulita, S. V. Universal.

V. Rafaela Vidal, R. W. Veenstra, R Veenstra, A. Vervuurt, de Vries, L. Vaandels, Cerita Virginia, Eliza Vaandels, E. J. Vaandels, Variedades.

W. Weide, Hellen Wilgen, H. H. A. Wessels, Joseph B. H. Williams, Hellen v. Wilgen, Serafina Werleman, C. van Wilgen, C. M. de Windt, Webster, Mabel de Windt, M. van Wesel, Dandina v.d. Werf. H. van Wilgen, W. Williams, Lucienne Warner, H. van Wilgen, Betty Weiser, Simiona de Windt, S. M. de Windt, Ligia Winklaar E. de Windt, Roselyn Wilson, A. C. Wolfschoon, H. en M. de Windt, Jeanne Williams, Alexander Weerwind, Esther Walters, E. de Windt, White-Tjin-A-Sioe, Wilmoth Wilkinson, D. Wormfoor, C. P. Winklaar, Joyce Wynanda P. Winklaar, Joyce Wynanda Iull, de Wind, Lilian Wolfort, R. Winter, Frieda Werleman, F. Williams, R. W. Veenstra.

Z. Vilma Zimmerman, Olga Zegwaart, Amira Zaandam.

DRUKWERK.

B. W. v.d. Bergh, J. J. A. v. Bergeyk, P. Berrevoets, W. C. Burger.

C. Caribean Material Corp., Adrian Caesar.

D. J. H. Dijk.

H. v. d. Hoezen-Kappen, W. A. den Hartog Jager.

N. de Nie.

P. R. H. Palacios, Pustan.

R. Lilian Richardson.

T. Sameren Tol, Simca Trading, A. E. Theobaldus.

W. Leif Wessmann.

AANGETEKENDE STUKKEN.

A. Maria Alejandre, J. W. E. Ambrose.

B. Jossy Barkmeyer, A. L. Bonnema, Francisca M. Barbara, Valentina Baker, Joseph Brown.

C. Antonio Sanchez Crospo, Ruth Clippendale.

D. G. Dunn.

E. Eufracio O. Elizabeth en Laria M. de Grijze.

F. A. Fangman, Edna Fidanque.

G. Gouw, A. Gorsen, Aurora Garcia, Humberto Grisman.

H. Elias Hadeed, Lucia Hodge, M. Henriquez, C. E. Hasselt-van Harlingem, J. M. Hobson.

J. A. K. Jeffers.

K. V. Knight.

L. Catherine Lynch, Rogelio C. de Lannoy.

M. A. A. de Maayer, N. van Meeteren, Sow Mow, Theodor Martina, Amos Messiah, Marcel Minguel, Juan de la Cruz Martina, F. Meiboom, Johan Oscar Mesman.

N. Stanley Norris, Nieuwenhuis-Jansen.

O. Esteban Alfonso Olivier.

P. Venancio Pablo, H. Pieter, Z. Pemberton, H. Poffen.

R. Sergio Arturo Ramonez, N. J. Redeker, Felix Ruiz, Jose Ramero, Doris Romney, S. G. Robinson, Agnes Rosario, Luis Rosalia.

S. L. Snijders, P. M. Smith, Catharina Schotborgh, M. W. Schilpenoord, Hilda Sterling, Candido E. Sambo, Antoine Jacob Samander, Maximiliaan M. Santiago, Leonard G. Symister.

T. Wilfred Targa, Alexander Thielman, Elisabeth Trinidad.

V. Naccarato Vincenzo, Jose Joao Vasconcelas, Jolanda de Vries.

W. J. Wansing, E. F. Wilkinson.

X. Carolina Goncalves Xavier.

De ongeregeldheden in LEOPOLDSTAD

Leopoldstad. — Bij de ongeregeldheden in Leopoldstad zijn 42 inheemsen om het leven gekomen, zo is donderdag in de hoofdstad van Belgische Kongo bekendgemaakt. 257 mensen hebben verwondingen opgelopen, 123 van hen zijn in ziekenhuizen opgenomen. Onder de gewonden bevinden zich 59 blanken, van wie er 15 ernstig aan toe zijn.

In sommige inheemse kringen prijst men zich gelukkig met de koelbloedigheid van de militairen maar betreurt men de nervcuze stemming bij de politie waardoor in de stad een atmosfeer van vrees blijft heersen.

Venezolaans cinco y seis

Wat zal het miljoenenspel ons a.s. zondag brengen?

Onze „fija" van deze week is DRAGNET en onze „batacazo" SCHARYAR

Jockey Gustavo Avila en preparador Millard Ziadi, die in 1957 als eersten op de ranglijst waren, zagen in het jaar 1958 weer als de eersten te eindigen. Gustavo Avila zag kans om 102 overwinningen op zijn naam te plaatsen, waarvan er 12 niet officieel waren, waardoor hij met 90 overwinningen het programma van 1958 besloot. Preparador Millard Ziadi zag 76 keren kans zijn paarden over de eindstreep te laten gaan, waardoor ook hij kampioen van 1958 werd. Een zeer mooie prestatie van deze in Jamaica geboren preparador. Gustavo Avila, die kampioen van de jockies werd, heeft het rekord van Carlos Cruz die 80 overwinningen sinds 1949 op zijn naam had staan, in rook doen opgaan.

Voor drie weken zullen vele fans van het cinco-y-seis-spel Gustavo Avila moeten missen, aangezien deze formidabele rijder geschorst werd. Verder zijn er 9 andere jockies wegens wangedrag tijdens het rijden geschorst. Deze zijn: C. Cruz (5 weken), T. Arrieche (2 weken), E. Perez (2 weken), M. Camacaro (3 weken), J. E. Contreras (4 weken), J. C. Tovar (4 weken), V. Ortoz (1 week), E. Urdaneta (1 week) en R. A. Montaya (3 weken). Er kwam van enige cinco-y-seis-fans het verzoek binnen om weer een „fija" en een „batacazo" in de krant te plaatsen. Aan dit verzoek voldoen wij gaarne, en het is te hopen, dat onze keuze goed zal vallen. Onze „fija" van deze week zal **DRAGNET** in de cuarta valida zijn en onze „batacazo" SCHARYAR in de sexta valida.

Een heel moeilijk programma hebben de commissarissen van de Hipodromo van deze week weer in elkaar weten te zetten, maar niets is te moeilijk om met een beetje geluk, de zes winnende paarden goed te raden.

De primera valida, die precies 3 uur van start zal gaan, is een 1700 meter race. Aan deze race nemen er 12 paarden van de 7e serie deel. De paarden die hier van start zullen gaan, zijn als volgt: **1) Buggy** en **2) Silenciosa** vormen llave uno; **3) Lido, 4) Martinette** en **5) Algido** vormen llave cuatro; **6) Fortin II, 7) Don Pascual, 8) Yellow, 9) Cheque, 10) Alcaide, 11) Crafty Party** en **12) Eclair.** De favorieten voor deze eerste race zijn: **LIDO** met jockey Carlos Perez (handicap 53 kg.), **LLAVE CUATRO** met **Marinette II** (L. Bolivar 53), **Algido** (W. Carrion, 54 kg.) en **CHEQUE** met Nicolas Casique (handicap 48 kg.). De paarden zoals **Buggy** (llave 1), **Fortin II, Yellow** en **Eclair** moet men niet zomaar over het hoofd zien, aangezien deze dravers een solide „background" hebben en heel gevaarlijk aan de eindspurt kunnen worden.

De segunda valida is speciaal uitgeschreven voor Venezolaanse jockies en geselekteerde „yeguas" of merries. Dit is een 1600 meter traject en er zullen 11 paarden aan deze race

GUSTAVA AVILA
Kampioen Jockey 1958

meedoen. De merries, die hier hun kleuren moeten verdedigen, zijn: **1) Agua Clara** en **2) La Mission** vormen llave 1; **3) Ramblera, 4) Buscadora, 5) Tarumba, 6) Escharchada, 7) Nini, 8) Furiosa, 8) Empire Star, 10) Legendaria** en **11) La Cora.** De favorieten voor deze tweede race zijn: **LEGENDARIA,** met jockey Rogelio Cortez (handicap 57 kg.), **EMPIRE STAR** met jockey J. E. Contreras (handicap 50 kg.) en **LA CORA** met jockey Antonio J. Utrera (handicap 57 kg.). De paarden. die wij nog een kans geven in deze tweede race zijn: **Llave uno, Ramblera, Nini** en **Furiosa.**

De tercera valida, die over een traject van 1200 meter zal gaan, telt twaalf exemplaren. Deze „burros" zijn van de negende serie. De paarden, die hier van start zullen gaan, zijn: **1) Caripito, 2) Rare Gem** en **4) Licancheu** vormen llave dos; **4 Ventajerito, 5) Lavandula, 6) Cargo, 7) Herminius, 8) Quigua, 9) Pampa Brava, 10) Washita, 11) Virazon** en **12 Bayeton.** De favorieten zijn: **WASHITA** met jockey Atilio Bracho (handicap 52 kg.), **LLAVE DOS** met **Rare Gem** (J. E. Gonzalez, 48 kg.) en **Licancheu** (Jesus Bolivar, 53 kg.) en **BAYETON** met Cecilio Garcia (handicap 52 kg.). In deze derde wedstrijd denken wij, dat een der favorieten met de zege zal gaan strijken, aangezien zij, naar onze mening, superieur zijn.

De dravers, die wij toch een heel kleine kans geven zijn: **Cargo, Herminius, Pampa Brava** en **Virazon.**

De moeilijkste race van de middag is de cuarta valida. Deze wedstrijd is een 1400 meter traject en de 12 dravers, die hieraan deelnemen, behoren tot de 6e serie. De paarden, die hier hun kleuren zullen moeten verdedigen, zijn als volgt: **1) Canovas, 2) Dragnet, 3) Contra Almirante** en **4) Monte Caseros** vormen llave tres: **5) Prosigue, 6) Ganges, 7) Natasto, 8) Buda, 9) Tragada, 10) Manio. 11) Pantruca** en **12) Grandtully.** De favorieten voor deze race zijn: **DRAGNET** met jockey R. Marquez (handicap 53 kg.), **LLAVE TRES** met **Contra Almirante** (R. Bustamante, 53 kg.) en **Monte Caseros** (Nestor Perez, 48 kg.) en **CANOVAS** met Cecilio Garcia (handicap 53 kg.). In deze race hebben wij besloten het paard **DRAGNET** als onze „fija" te kiezen. Dit paard is een snelle dra ver en naar wij hopen, zal hij ons niet in de steek laten.

1400 Meter is de afstand van de quinta valida. In deze één voor de laatste race van de middag zullen weer 12 dravers trachten hun kleuren hoog te houden. Deze wedstrijd is uitgeschreven voor paarden van

MILLARA ZIADI
Kampioen Preparador 1958

de 8e serie en deze zijn: **1) Pekin** en **2) Virtud** vormen llave uno; **3) Verderon, 4) La Rusa, 5) Bluff II, 6) Flying Fool, 7) Pisano, 8) Los Cerrillos, 9) Tereso, 10) Olympico, 11) Flamina** en **12) Tibor** vormen llave once. De favo lix Garcia (handicap 51 kg.), **BLUFF II** met Walter Carrion (handicap 51 kg.) en **LLAVE UNO** met **Pekin** (T. Tosta, 48 kg.) en **Virtud** (Carlos Perez, 51 kg.). Wij denken, dat de paarden **Pisano** en **Bluff II** in deze vijfde race de beste kansen maken, omdat, naar onze mening, deze dravers superieur zijn. Mogen wij echter er naast zijn, dan geven wij de paarden **La Rusa, Flying Fool, Los Cerrillos** en **llave once** een kans.

De laatste of sexta valida van de middag zal over het traject van 1600 meter gaan. In deze wedstrijd zullen er 11 dravers van start gaan, die tot de 8e serie behoren. De exemplaren, die hieraan deelnemen, zijn: **1) Scharyar, 2) Calderon, 3) Levantino** en **4) Helvio** vormen llave tres; **5) El Payuca, 6) Fulgente, 7) Briseo, 8) El Crack, 9) Chaparro, 10) Blante** en **11) Macuto.** De favorieten van deze laatste race zijn: **FULGENTE** met jockey Juan Araya (handicap 58 kg.), **BRISEO** met Luis Bolivar (handicap 51 kg.) en **CHAPARRO** met Raul Bustamante (handicap 63 kg.). In deze race hebben wij het paard **SCHARYAR** als onze „batacazo" gekozen. Dit paard is voor twee maanden in training geweest, dus van hem verwachten wij het allerbeste.

Onze cuadros zien er als volgt uit:

LIDO LLAVE CUATRO YELLOW	3	LLAVE CUATRO CHEQUE	2	LIDO ALCAIDE	2
RAMBLERA LEGENDARIA	2	EMPIRE STAR LEGENDARIA	2	LEGENDARIA	1
LLAVE DOS WASHITA	2	WASHITA BAYETON	2	LLAVE DOS VIRAZON	2
DRAGNET	1	DRAGNET	1	DRAGNET	1
BLUFF II PISANO	2	PISANO LLAVE ONCE	2	LLAVE UNO BLUFF II	2
SCHARYAR CALDERON FULGENTE CHAPARRO	4	SCHARYAR LLAVE TRES	2	SCHARYAR	1
	Bs 96		Bs 32		Bs 8

De Ski-kampioenschappen te Val d'Isère

Val d'Isere. — De barre weersomstandigheden in de streek van De Haute Terentaise, waardoor het vrijwel van de buitenwereld geisoleerde Val d'Isere skiën onmogelijk is, hebben niet slechts voor de officials en voor de ingeschrevenen voor de Nederlandse kampioenschappen maar ook voor de persmensen een gedwongen nietsdoen ten gevolge.

Maar journalisten schikken zich daar minder gewillig in dan de andere categorieën: zij moeten copy hebben en foto's. En in die noodzaak is de verklaring te vinden voor het onaangename incident dat zich gisteren heeft voorgedaan toen Prinses Irene die ook op de vorige dagen al herhaaldelijk last had gehad van wat men hinderlijk volgen mag noemen, een theesalon binnenging en prompt enkele buitenlandse fotografen en mensen van een filmjournaal achter zich kreeg. Majoor Bischoff van Heemskerck, die zich in haar gezelschap bevond, eiste dat de achtervolgers heen zouden gaan, wat ook gebeurde. Maar zij bleven buiten wachten en toen de prinses de salon verliet werd zij onmiddellijk weer belaagd door een zwerm op plaatjes beluste camera-specialisten. Wederom intervenieerde Majoor Bischoff. Hij gebruikte krachtige taal en had kort daarna een onderhoud met de burgemeester Petri die daarna de pers bijeenriep. Gehoopt wordt nu dat speciaal de buitenlandse fotojournalisten zich althans voor en tijdens de kampioenschappen wat meer diskreet zullen tonen.

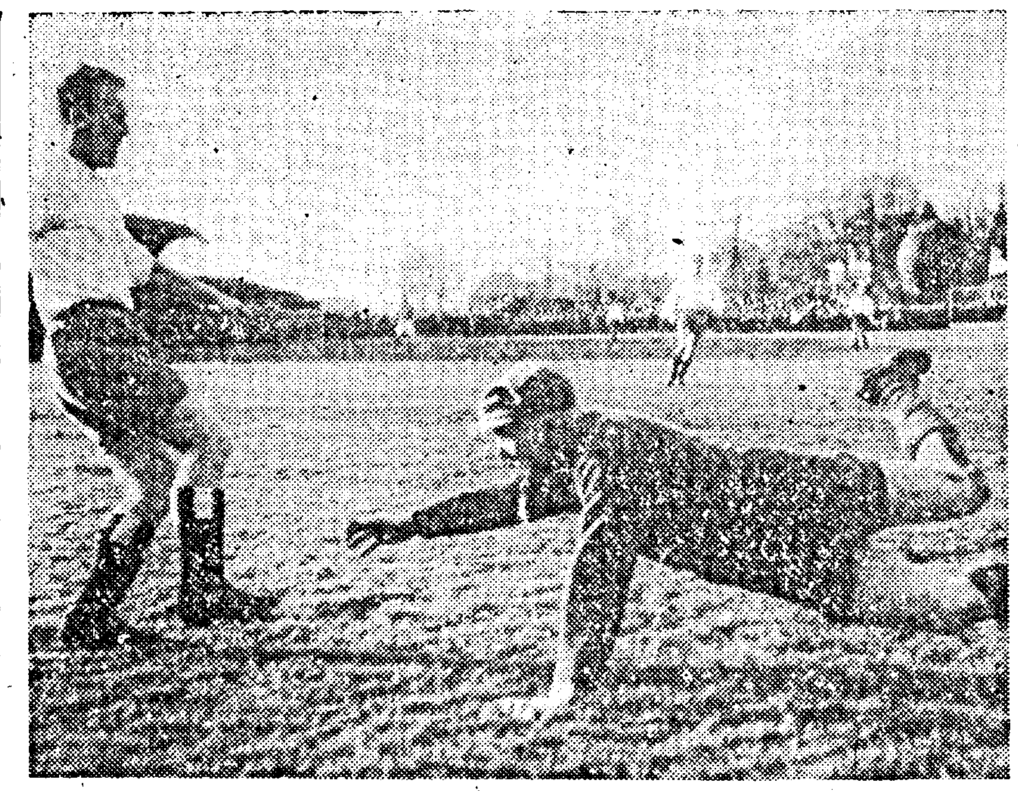
Eerste reaktie op ARUBAANSE telegrammenregen

Oranjestad. — In het Venezolaanse dagblad El Universal troffen wij gisteren de eerste reaktie op de telegrammen-regen welke van de zijde van de ASU en de Arubaanse voorlichtingsdienst op Venezuela neerdaalde naar aanleiding van de verkeerde betiteling aldaar van de Antilliaanse sportdelegaties.

El Universal publiceerd het telegram van de heer Piña en deelde mee in het vervolg goed te zullen letten op het verschil ussen „Curaçao" en „Nederlandse Antillen"

—x—

Stockholm. — Bij Horby in Zuid-Zweden wordt een televisietoren gebouwd die met zijn 320 meter de hoogste in Europa zal zijn. De fundering is gereed en binnenkort wordt de stalen mast opgericht., er komt een zender van 100 kilowatt bij.

In Haarlem werd de traditionele voetbalwedstrijd D.F.C. — Oud-Internationals gespeeld. D.F.C. won met 5-1. Op de foto: De 52-jarige oud-international Leo Halle tijdens het verdedigen van zijn domein.

De strijd om de beker. Ajax behaalde een 8—3 overwinning op de derde klasser J.O.S. uit Amsterdam. Foto: het tweede doelpunt van Ajax.

De Centraal-Amerikaanse Spelen

Beto Adriana verovert gouden medaille bij het kogelstoten

ANTILLIAANSE athleet verbetert record van de Spelen

Caracas. — Op de tweede dag van de Centraal-Amerikaanse Spelen wist Beto Adriana een gouden medaille voor de Ned. Antillen in de wacht te slepen. Door de kogel 14 m. en 59 cm. ver te stoten, verbeterde Adriana het Centraal-Amerikaans record enbezorgde de Antillen door deze uitstekende prestatie de eerste gouden medalle van deze spelen.

Het oude record kogelstoten stond op naam van Ramon Rodrigues van Puerto Rico met 14.46 meter. Tijdens de eindwedstrijden kogelstoten van gisteren wist Rodriguez het record te breken door een worp van 14 m 48. Doch Adriana, die na hem volgde, deed het nog beter. Met alle krachtsinspanning, die er in zijn Antilliaanse spieren zat, wist Beto een worp van 14m 59 te doen noteren en brak het pas door Rodriguez gevestigde rekord, de Ned. Antillen zodoende het eerste Centraal-Amerikaanse goud van 1958 bezorgend.

Naar wij voor het ter perse gaan, vernamen, heeft Puerto Rico tegen de worp van Adriana geprotesteerd. Eventuele bizonderheden hierover hopen wij morgen te kunnen publiceren.

Volleyball

De volleyball-wedstrijden verliepen ook gisteren zonder sukses voor de Ned. Antillen. Puerto Rico versloeg het Antilliaans herenteam met 3-1. De sets verliepen als volgt: 15-0, 15-10, 11-15, 15-10.)

De Antilliaanse dames werden door hun Mexicaanse tegenstandsters eveneens verslagen. De score was 3-0 (15-3, 15-4 en 15-2.

Tennis

Grace Valdes (Puerto Rico) won van Lulu Salas (Ned. Antillen) met 6-3 en 6-1 tijdens de dames-enkelwedstrijden.

Het programma van heden.

Hedenavond komt het Antilliaans voetbalteam uit tegen Venezuela.

De Antilliaanse baseballers nemen het vanavond op tegen Mexico.

Het Antilliaanse heren-volleyballteam zal de strijd aanbinden tegen Venezuela.

Enkele bizonderheden over de wedstrijd van woensdag.

Zoals reeds bekend, versloeg het Antilliaans voetbalteam dat van Puerto Rico met 15—0. Het Antilliaans team, verscheen in de volgende opstelling in het veld: Polinet (doel), Beltrand en Canword (backs); H Jansen, Bernadina en Dirksz (midden); Kemp, Cameron, E. Jansen, Valerian en Gumbs (voor).

Enchie Jansen was topscorer met vijf doelpunten. Back Canword scoorde driemaal, terwijl Gumbs en Bibiana ieder tweemaal doelpuntten. De drie overige goals werden gemaakt door Valerian, Dirksz en Cameron.

De grote 2—21 nederlaag, die de Ned. Antillen in baseball leden, was te wijten aan het pitchen (de Venezolanen sloegen 21 hits) en aan de slechte fielding (de Antillen begingen negen errors). Venezuela gebruikte slechts twee pitchers (beiden linkshandig), waartegen de Antilliaanse spelers weinig konden uitvoeren Pedro Ortega begon voor Venezuela en werd de winnende pitcher. Hij werd vervangen door Tadeo Flores, welke laatste op de Antillen geen onbekende is.

In de eerste inning was de stand reeds 7—0 voor Venezuela, waarna de gastheren nog drie runs in de derde inning, twee in de vierde inning, vier in de zesde inning en tenslotte vijf runs in de negende inning scoorden.

Drie records gebroken.

Op de eerste dag van de Spelen dus op woensdag, werden drie Centraalamerikaanse rekords gebroken.

Lily Schluter van Mexico wierp de diskus tijdens de dameswedstrijden 40.79 meter ver voor een nieuw rekord.

Bij het hoogspringen wisten twee atleten het rekord te breken: Teodoro Flores (Guatemala) en Julio Lleras (Puerto Rico) vestigden met een sprong van 1.91 meter een nieuw rekord.

En tenslotte wist Josafat Hernandez (Mexico) op de 10.000 meter het rekord scherper te stellen: 32.50.8 minuten.

Gewichtheffen

33 Gewichtheffers uit acht landen zullen elkaar op de Centraal-Amerikaanse Spelen de eer betwisten. Het programma is als volgt:

Zaterdag: Bantamgewicht en vedergewicht. Voor de Ned. Antillen komen dan uit: Curiël (bantam) en Dalnoot (vedergewicht).

Zondag: Lichtgewicht en middengewicht. De Antillen worden dan vertegenwoordigd door Cornett, die in de lichtgewichtklasse meedoet en door Marcel Betrian in het middengewicht.

Maandag: De gewichtheffers in het zwaarmiddengewicht, het halfzwaargewicht en het zwaargewicht zullen zich dan bekampen. Op deze laatste dag van de gewichthefwedstrijden treden de volgende Antillianen in aktie: Pemberton (zwaarmiddengewicht), Villanueva (halfzwaargewicht) en Adriana (zwaargewicht).

Aan de wedstrijden weight-lifting nemen de volgende landen deel: Colombia, Costa Rica, Panama, Puerto Rico, Ned. Antillen, Venezuela, Mexico en Brits Guyana.

Protest van tennisdelegaties.

Alle tennisdelegaties, de Venezolaanse incluis, naar de Achtste Middelamerikaanse en Caraibische Spelen te Caracas, hebben gisteren gedreigd zich definitief uit het toernooi terug te trekken, indien zich het incident zou herhalen, dat plaats vond, toen de toeschouwers de spelers met onheus geschreeuw lastig vielen.

Een dergelijke houding van het publiek werd bijzonder misplaatst geacht, toen de Mexicaan Mario Llamar en de Costarikein Rojas op de banen van de Universiteitsstad van Caracas in aktie waren.

De delegaties dienden een formeel protest in bij de technisch directeur van de spelen, Leópoldo Marquez, die toezegde de bewaking te zullen verscherpen en een herhaling van de incidenten te zullen voorkomen. De gedelegeerden van de verschillende landen stemden erin toe na deze toezegging aan het toernooi te blijven deelnemen, maar maakten het uitdrukkelijk voorbehoud, dat, indien hun spelers, tijdens de wedstrijden niet de vereiste rust genieten om zich in hun spel te ontplooien, zij zich definitief zouden terugtrekken.

Door „sneeuwbalsysteem" wist Haagse juweliers moordenaar te vang

Den Haag. — Met het door hen zo genoemde „Sneeuwbalsysteem" hebben Haagse juweliers een moordenaar weten te vangen.

Dit is een alarmsysteem van de Ned. Federatie Goud en Zilver, dat sedert twee jaar functioneert. Bij dit systeem is het land verdeeld in elf distrikten. Is er in een juwelierszaak ingebroken, dan wordt in elk distrikt een juwelier door de federatie gewaarschuwd.

Deze meldt dan drie of vier andere collega's, die dat op hun beurt ook weer doen. **Op deze manier zijn alle juweliers in heel Nederland binnen enkele uren op de hoogte van het signalement van gestolen juwelen.**

Verleden week werd in een Haagse volksbuurt een vrouw „Blonde Marie" genaamd, gewordg gevon Het was bekend, dat zij nogal gesteld was, zoals men dat noemt er zelfs misschien wel „warm bij zat" — volgens een andere drukking om een vermogenstoest aan te geven. Roof was klaarblijlijk het doel van de moord gew en er waren kostbare sieraden vreemd. Althans, nog geen tien minuten nadat een juwelier in ander deel van Den Haag via sneeuwbalsysteem op de hoogte gesteld, kwam iemand met en van de gestolen kostbaarheden diens zaak. Op dat ogenblik wa vrouw van de juwelier nog b andere collega's het signale van de juwelen door te geven. juwelier herkende aan de hand de beschrijving onmiddellijk de „Blonde Marie" gestolen bijouter Hij zag kans, zijn zoon te w schuwen, die onopgemerkt naar ten ging en de politie alarmeerd de grote steden van Nederland is allang niet meer de oude vertro „wijkagent", die in een bepaald yon slenterend zijn rondes doet, politiemannen in jeeps of kleine to's patrouilleren in (uiteraard grotere) rayons en staan in vo durend radiokontakt met het ho bureau. Dit weet steeds waar bepaalde auto zich bevindt. Da politie gemotoriseerd is vindt oorzaak ook in het bestrijden verkeersdelicten. Het systeem uitstekend en als er iets gebeurt is politie in enkele minuten ter pla

Zo ook hier. De man werd aan praat gehouden en juist toen hij zaak verliet werd hij door de manning van een gealarmeerde gearresteerd. Na een hardnek ontkenning gedurende enkele da legde hij een bekentenis af.

—:—

Brussel. — In een Barak van voormalige concentratiekamp Dachau wordt een museum richt en op de voormalige ve melplaats van het kamp komt gedenkteken aldus heeft het in nationale Dachau-comite te Br meegedeeld.

BOKSNIEUWS

New York. — De plannen Cus D'Amato, de manager van wereldkampioen in het Zwaa wicht Floyd Patterson, zijn nog vaag, maar het is langzamer wel duidelijk geworden, dat Pa son voorlopig niet tegen Inge Johansson (uitdager nr. 1) zal sen. Voor een eventuele partij Johansson wil D'Amato de we kampioen uit laten komen twee andere boksers. De inkom van Patterson zouden dan zo worden, dat hij van zijn aan van elk volgend gevecht 90 pro belasting zou moeten betalen. wordt de vraag, of Patterson voor voelt voor een relatief k bedrag zijn titel op het spel te ten.

Grosseto. — De Europese kamp in het Weltergewicht, de Itali Emelio Marconi, heeft dinsdaga te Grosseto een technische k.o. behaalde op zijn landgenoot Fr Vescovi. In de zevende ronde st te Vescovi de strijd. De titel Marconi stond niet op het spel.

Berlijn. — De Nederlandse Zw gewicht Baby de Voogd h woensdagavond te Berlijn door t nische k.o. in de vijfde ronde loren van de Duitser Wallos De Duitser was van de eerste de vijfde ronde sterker. De V weerde zich dapper, maar sla er niet in de nederlaag te ontl

Detroit. — De Canadese Mid gewicht Wilf Greaves boekte twaalfde opeenvolgende over ning door een k.o. zege op Woodward in de achtste ronde.

President Tito en zijn echtgenote Jovanka Broz waren de gasten van sident Soekarno van Indonesië. Gezamenlijk vierden zij het Oudejaars waarna Tito en zijn vrouw naar Burma vertrokken.